

482847-3
FILM
SZÍNHÁZ
IRODALOM
 SZERKESZTI EGYED ZOLTÁN

ÁRA **40** FILLÉR
 IV. ÉVFOLYAM 2. SZÁM
 1941. JANUÁR 10—16-IG

CHARLES BOYER
 AZ „EGY ASSZONY HÁROM ÉLETE”
 CÍMŰ FILM FŐSZEREPÉBEN.
 (Warner-kép)

Pesti esték

MIT JÁTSZANAK A SZINHÁZAK?

OPERA. Csütörtök: Manon Lescaut. (B. 12.) — Péntek: Filharmoniai est. — Szombat: Cigánybáró. (D. 13.) — Vasárnap d. u.: Nilusi legenda. Coppelia. Csárdajelenet. Este: Traviata. — Hétfő: Nincs előadás. — Kedd: Lakmé (A. 11.) — Szerda: Fidelio. (E. 13.) (1/2, 6⁵⁰.)

NEMZETI SZINHÁZ. Csütörtök: Villámfényél. — Péntek: Külön nóta. — Szombat: Cyrano de Bergerac. (Bem. bérl.) — Vasárnap d. u.: Ocskay brigadéros. — Este: Cyrano. (I.) — Hétfő: Cyrano. (II.) — Kedd: Cyrano. (III.) — Szerda: Cyrano. (IV.) (1/2, 1/8.)

NEMZETI KAMARASZINHÁZ: Minden este és délután: Kaland. (1/2, 3/8.)

MADÁCH SZINHÁZ. Mindennap: Négy asszonyt szeretek. (1/2, 3/8.)

VIGSZINHÁZ. Csütörtök: Egy fillér. (M.) — Péntek: Szilv. kabaré. (L.) — Szombat d. u.: Szilv. kabaré. (Szomb. d. u.-i bérl.) — Este: Egy fillér. — Vasárnap d. u.: Egy fillér. — Este: Szilv. kabaré. (R.) — Hétfő: Szilv. kabaré. (A.) (1/2, 3/8.)

MAGYAR SZINHÁZ. Minden este: Gyergyói bál, vasárnap d. u.: Hajnalodik. (1/2, 3/8.)

ANDRÁSSY SZINHÁZ. Minden este: Baj van Salomeval, vasár- és ünnepnap d. u.: Nehéz ma férjhez menni. (1/2, 3/8.)

FŐVÁROSI OPERETTSZINHÁZ: Minden este, vasár- és ünnepnap d. u.: Ilyenek a férfiak. (1/2, 3/8.)

KAMARA VARIETÉ. 3-tól: Hurrá, 1941!!! (1/2, szombat: 6, 9, vasár- és ünnepnap: 1/2, 1/4, 9.)

PÓDIUM. Mindennap: Karácsonyi műsor. (5, 9: 31-én: 8, 11.)

KOMÉDIA ORFEUM. Mindennap: Ne gyerekeskedjünk. (1/2, 3/8.)

ROYAL VARIETÉ. Mindennap: Royal trott. (1/2, 3/8.)

ERZSÉBETVÁROSI SZINHÁZ. Mindennap: Ezüsttükros kávéház. (1/2, 3/8; vas.: 1/4, 3/8, 1/2.)

JÓZSEFVÁROSI SZINHÁZ. Mindennap: Névtelen asszony. (1/2, 3/8; vas.: 1/4, 3/8, 1/2.)

KISPALUDY SZINHÁZ. Mindennap: Gólyaszanatórium. (1/2, 3/8; vas.: 1/4, 3/8, 1/2.)

CAPITOL

Baross-tér 32.
Tel.: 134-337.

4. hétre prolongálva.

A hazajáró lélek. Karády, Páger, Somlay. Híradók. Előadások kezdete 1/2, 1/8, 1/2, 1/10, vasár- és ünnepnap: 1/2-kor is.

CITY FILMSZINHÁZ

V., Vilmos császár-út 36-38.

Tel.: 111-140.

3. hétre prolongálva.

A repülő ördögök. Stan és Pan. — Magyar és Fox híradó. Előadások hétköznap 1/2, 3/8, 1/2, 1/10, szombat, vasárnap és ünnepnap 1/4-kor is.

CORSO

Budapest, IV., Váci-utca 9. Telefon: 18-28-18

Udvari bál. Deanna Durbin, Szöke Szakáll. Híradó. Előadások hétköznap: 1/2, 1/8, 1/2, 1/10, szombat, vasár- és ünnepnap 1/2-kor is.

HÍRADÓ

VII., Erzsébet-körút 13. Tel.: 222-899.

Magyar, Fox, Luce, Ufa híradók. Így játszottok til (Pethes Sándor filmparódiája.) Különkiadás a műkorcsolyázó versenyekről. Rajzos híradó 1940-ről. Színes rajzfilm. Folyt. előadások 9-24 óráig. Pályok elővetelben is.

VILMOS

Bethlen Gábor-tér 3. Tel.: 225-003.

3. hétre prolongálva. Oz, a csodák csodája. Judy Garland, Frank Morgan. Luce és Magyar híradók. Előadások hétköznap: 1/2, 1/8, 1/2, 1/10, vasár- és ünnepnap 1/2-kor is. Vasárnap d. e. 1/21-kor: Tovarish. Charles Boyer, Claudette Colbert.

LLOYD

Hollán-u. 7. (Szent István-körútnál.) Telefon: 111-994.

Csintalan férjek. Tyrone Power, Linda Darnell. Híradó. Előadások hétköznap: 1/2, 1/8, 1/2, 1/10, vasár- és ünnepnap 1/2-kor is.

OMNIA Kőlcsey-utca 2. Tel.: 130-125.

Eladó birtok. Szelezcky, Páger. Magyar és Ufa híradó. Előadások hétköznap: 5, 1/8, 1/2, 1/10, szombat, vasár- és ünnepnap 4, 6, 8, 10.

PALACE FILMSZINHÁZ

Erzsébet-körút 8. Telefon: 221-222

3. hétre prolongálva.

Igen vagy nem? Muráti, Szörényi, Páger, Jávor. Magyar világhíradó. Előadások: 11, 2, 4, 6, 8, 10 órák. Az első előadás mérsékelt helyárak.

RADIUS Nagymező-u. 22-24. Tel.: 122-098.

4. hétre prolongálva.

Tóparti látomás. Tolnay, Simor, Jávor, Makláry. Híradók. Előadások: 1/2, 3/8, 1/2, 1/10, vasár- és ünnepnap 1/4-kor is.

Rialto Rákóczi-út 70. Tel.: 224-443.

Z, a fekete lovas. Noah Berry. Híradó. Előadások hétköznap: 11, 1, 3, 5, 1/8, 1/2, 1/10, vasár- és ünnepnap: 10, 12, 2, 4, 6, 8, 10.

ROYAL APOLLO Erzsébet-körút 45. Telefon: 222-002.

4. hétre prolongálva.

Balalajka. Hajmássy Ilona, Eddy Nelson, Frank Morgan. Híradók. Előadások hétköznapokon: 1/2, 3/8, 1/2, 1/10, szomb., vas. és ünnep: 4, 6, 8, 10.

SCALA Teréz-körút 60. Tel.: 114-411. 114-510.

4. hétre prolongálva.

Árviz Indiában. Tyrone Power, Myrna Loy, George Brent. Híradók. Előadások kezdete: 1/2, 3/8, 1/2, 1/10, szombat, vasár- és ünnepnap: 3-kor is.

STUDIO Akácfa-u. 4. (Nemzeti Színház mellett.) Tel.: 225-276.

2. hétre prolongálva.

Az ismeretlen ellenfél. Simor, Ajtay, Földényi, Greguss. Híradó. Előadások kezdete mindennap: 11, 2, 4, 6, 8, 10. Hétköznap az első három, vasár- és ünnepnap az első két elő-

MIT JÁTSZANAK A MOZIK?

WIRADO IV., Petőfi S.-u. 6. Tel.: 181-244.

Magyar, Fox, Luce, Ufa híradók. Láttátok már Budapestet télen? (Zenés kultúrfilm.) Különkiadás a műkorcsolyázó versenyekről. Rajzos híradó 1940-ről. Színes rajzfilm. Folyt. előadások 10-24 óráig. Pályok elővetelben is.

BROADWAY Károly király-út 3. Tel.: 422-722.

3. hétre prolongálva.

Broadway Melody 1940. Eleanor Powell, Fred Astaire. Magyar és Ufa híradók. Előadások: 1/2, 1/8, 1/2, 1/10, 1/2. Az első előadás mindennap mérsékelt helyárakkal.

Hústalan »Papp halásztanya« bográcsban napokon a juhászosan készített birkagulyása éppen olyan különlegesség, mint az Európaszerte ismert szákanótküll halja. — Tulajdonos főz! Kispest, Petőfi-tér 6. szám (Városháza előtt). Telefonszám: 147-150

Délivasút kávéház éttermi helyisége nyitva éjjel 2 óráig
Vörös Jancsi muzsikál. Tulajdonos: Sági István.

BISZTRO új éttermében hangulatos esték zamatos jó bor mellett Kifűző konyha. — Budapest, VII., Erzsébet-körút 17

VADKACSA vendéglő Döbrentel-utca 9. Nyitva este 9- reggel 2-ig. Cigányzene. T. 155-687

VIKTORIA söcső étterem BERLINI-TÉR 5
Éjjel 2 óráig nyitva

Molnár sörfőző
Kifűző magyar konyha Hűdég buffet
Erzsébet-körút 48
Telefon: 421-391

GUNDEL VEZET!

a Szt. GELLÉRT szállóban és az ÁLLATKERTI vendéglőben étellel, italával, figyelmességével

BRISTOL BARBAN
MALCSINER DUO
Minden nap éjjel 2 óráig nyitva

A NEW-YORK
kávéházban Guttenberg zenekar játszik.
ÉTTERME
este 9-től éjjel 2-ig nyitva. Zene.

A művészvilág otthona a
BAR JAVA
"DANCING"
Zoltán-utca 17 (Tözsdepalota). Műsor. Ének. Tánc
Asztalrendelés: telefon 113-307 és 113-882

Svábhegyi Majestic
Lomnic, Kis Majestic, 5-emeletes luxuspénzió a Fogasmezőnél
Az üdülők paradicsoma
Legnagyobb komfort. Fűdősobák, erkélyes lakosztályok. Hűdég-meleg folyóvíz. Tündérről Kilitás. Diétás konyha. — Árak P 9-től. Tel.: 165-416 vagy 165-286

„Ludlábkirályné“

étterem — Irányi-u. 17. T. 381-151

„Kis Ludlábkirályné“ Budán

I., Bors-u. 9. T. 153-024. Téli is nyitva!

FIZESSEN ELŐ

FILM
SZÍNHÁZ
IRODALOM

fiókiadóhivatalában

VI., TERÉZ-KÖRÚT 2

Telefon: 22-01-02

JÁSZAI MARI és MÁRKUS EMMA

„ÉLETVESZÉLYES“ TALÁLKOZÁSA A STUART MÁRIÁBAN

KITÉPETT LAP „A KEDVES ÖREGEK“ CÍMŰ FELJEGYZÉSEKBŐL

Teta: Csathó Kálmán

Jászai Mari évtizedeken át játszotta Stuart Máriaiban a címszerepet — remekül. — Ő maga is nagyon szerette ezt az alakítását, csak a darab másik nagy szerepét, az Erzsébetet játszó művésznők keserítették. Ki azért, mert rosszul játszott, ki meg azért, mert — jól. Jászai ilyenkor úgy érezte, hogy az illető jogtalanul jut az elismeréshez, mert ő még jobban tudná játszani a szerepet. Legszívesebben Mária-t is, Erzsébetet is ő maga játszotta volna, de mert ez lehetetlen volt, hát csak megmaradt Mária mellett, már csak azért is, mert ez volt a rokonszenvesebb, és hatásosabb szerep. Mikor azonban kezdte érezni, hogy már nem győzi úgy erővel a nagy kitörést, mint valaha, elérkezettnek látta az időt, hogy átvegye az Erzsébet szerepét, a Mária-t meg átadja Márkus Emmának.

Az új betanulás rendezői munkája én-rám hárult, amitől — bevallom! — kissé meg voltam szeppenve. Attól féltem ugyanis, — teljes joggal, mint utólag bebizonyosodott — hogy Márkus Emma sokkal jobb lesz Máriaiban, mint Jászai képzelet, — akkor pedig, gondoltam, jaj lesz mindnyájunknak! Emlékeztem ugyanis a Török Irma Elektra-esetére, amiről egyszer már beszéltem ezeken a lapokon.

Hogy a surlódást a lehető legkisebb térre szorítsam, azt találtam ki, hogy egyelőre külön próbáljak mind a két művésznővel. Ezt a darab sajátosság szerkezete lehetővé tette, mert Mária a második és negyedik felvonásban nem fordul elő, Erzsébet pedig az elsőben és ötödikben nem. Eleinte hát hol a Jászai, hol a Márkus felvonásait próbáltam, hogy a két művész ne találkozzék, a harmadik felvonást pedig, amelyben közös jelenésük van, elodáztam a végsőkig, gondolva, elég lesz az utolsó héten is ütközőnek lenni közöttük. Végül azonban már nem halaszthattam a dolgot tovább és dobogó szívvel kiírtam a próbát a harmadikból.

Meg kell említenem, hogy Jászai rendkívül érdekes és pompás Erzsébet volt már a próbán is. Előttem is csak akkor lett nyilvánvaló, hogy ez a szerep mennyivel színesebb, komplikáltabb és mennyivel több elmélyedést kíván, mint a másik és hogy Jászai nem ok nélkül akarta eljátszani. Minthogy tisztában voltam vele, hogy megvan a szerepben a maga kiértett, színészi mondanivalója, eleve úgy indultam neki a rendezésnek, hogy a magam elgondolását teljesen alárendeltem az övének és már a díszlettel is hozzá alkalmazkodtam. A nézőkkel szemközt parancsolja a trónt? Szemközt lesz! Az íróasztal jobbról? Ott lesz! Mindennek volt értelme, oka és célja, amit kívánt, mégis nagyon elesodálkoztam, mikor azt mondta, hogy a harmadik felvonás kertjébe állítsassak be a színpadra számára egy támlás kőpadot. »Úristen! — tűnődtem. — Csak nem akar ebben a nyugtalan jelenetben leülni?« — Nem! Nem akart. Egészen mást talált ki. Megállt a padtól csaknem egy lépésnyire, kissé oldalt és az egyik kezét meglehetősen erőltetett mozdulattal rátámasztotta a pad támlájára. Idős korában is keresű alak volt, hozzá még akkori divat szerint testhezálló, egybeszabott ruhákat viselt, — bizony elég különösnek, sőt grotesknek tűnt fel a póz, amelyet felvett, de szerencsémre nem szóltam bele, mert sejtettem, hogy abból is bizonyosan ki fog végül sülni valami okos dolog. Különben is jobban igazított egyelőre, hogy mi lesz, ha Márkust majd meglátja játszani.

Hát nagyon kedves dolog lett belőle. Olyasmí, amire igazán nem számítottam! Már csak azért sem, mert Márkussal mindig meg volt akadva Jászai egész életében, mint-hogy ennek az ünnepelt, fiatalabb és nála már szerepkörénél fogva is népszerűbb, nagy művésznőnek a sikerét nehezen tudta elviselni és bizony elég igazságtalanul sokszor haragudott rá. Ezúttal azonban megúsztuk a dolgot baj nélkül.

Márkus, — pedig bizonyosan szorongott ő is egy kicsit, — bátran belevetette magát a játékba, mint az úszó a hideg vízbe és ragadtatta magát a jelenet sodrával. Én csak félszempennel tudtam nézni, a másikkal szívszorogva les-

tem Jászait, hogy mit szól hozzá. Ott állt az öreg, az imént leírt különös pózban, arcán azzal a gúnyos mosollyal, amellyel Erzsébetnek kell a szerep szerint Mária-t nézni, amelyről azonban én akkor nem tudtam megállapítani, a szerepjátszó színész, vagy az ellenprimadonna mosolya-e s egyre attól féltem, hogy Erzsébet kilép a szerepből és meg találja sérteni a partnerét. Nem tette! Gyönyörűen végigjátszotta a jelenetet s mikor kiment a színről, a kulisszák közül még végighallgatta Márkus utolsó tirádáját is. Azután pedig odajött hozzám és azt mondta:

— Jó Emma!... Nagyon jó!... Egészen úgy játszsa, mint én!...

Alig akartam hinni a fülemnek. Ennél nagyobb elismerést, azt hiszem, soha színésznek nem kapott tőle! Mászás kő esett le a szívemről, mert már tudtam, hogy nem kell többé félnem semmiféle botránytól.

Másnap pedig, a jelmezes főpróbán, megoldódott a padnál való különös póz rejtélye is. Mert amint az Erzsébet-korabeli ruhát felvette Jászai, a széles krinolint és puffos-ujjú derekat, egyszerre kitöltötte a hézagot maga és a pad között és olyan volt, mint egy Velasquez-festmény. Mert ő már akkor látta önmagán képzetben a jelmezt, mikor először odaállt és már úgy állt oda, mintha a ruha rajta volna.

Csodálatos, igazi színművészi képzelőereje volt. Megdöbentő és elragadó, ha így, munkaközben beleláthatott az ember a titkaiba.

Ilyenkor úgy éreztem, hogy, ha még sokkal nehezebb természete lenne, akkor is csak rajongani tudnék egyszerű, lenyűgöző erejű művészetéért.

Fedák és Zimonyi a gyergyói bálon

SZINHÁZI LEVÉL

A Magyar Színház Fedák Sári kabalásan szerencsés nevével kezdte el az újesztendőt. A tavalyi »Tokaji aszú« szerzőit kérte fel a színház, hogy írják meg Fedák számára — az idei »Tokaji aszú«-t! Huszka és Szilágyi »Gyergyói bál« címen prezentálták idei közös művüket a színháznak és Fedák Sárinak.

A librettó gerince a nevezetes Jókainál is szereplő híres, Lenkei-féle huszárszázad Magyarországra való átszöketelesének története, — a dolgok előzménye pedig: hogy egy régi gyergyói jurátus-bálon vállon csókolta Pereszlényiné, Bodolay Katinkát, régi ideálja, Lenkey János. Meglátta a csókot a tükrökben a férj (»Csók a tükrökben«: Jókai után Fodor!) és azzal büntette könnyűvérű feleségét, hogy elvette és örökre elvitte magával egyetlen kisleányát, a hatéves Gáborkát s annak további nevelését osztrák rokonaira bízta. Gáborkából az osztrák atyafiak bécsi dragonyos tisztet nevelnek, tökéletes »schwarzgelb«-katonát, akiből

minden magyar érzés rég kiveszett. Az édcanya nem tud róla semmit sem, immár húsz év óta s mikor húsz év múlva, régi fájdalmas emlékeit felidézendő, újra elmegy a »gyergyói bál«-ba, szívenszúrva hőköl hátra, amikor a bál osztrák dragonyos-tiszt vendégei közül egy fiatal főhadnagy így mutatkozik be neki: »Oberleutnant Gabriel von Pereszlényi...« 1848-at irunk s a magyar anya magyar szíve vonaglik a fájdalomtól, mikor egyetlen fiával, Pereszlényi Gáborral »Oberleutnant Gabriel von Pereszlényi« képében kerül össze!

Időzzünk néhány sor erejéig ennél a jelenetnél, mert az ilyen pillanatok döntik el minden Fedák-produkció sorsát. Az embernek — operett ide, operett oda — a lélekzete eláll, ahogy Fedák pompázatos magyar díszruhájában elefántcsont-fehér vállainál is fehérebbre válva, meginog, mint a gyergyói fény, amelybe villám csapott s ahogy béna nyelvel, dadogva megismétli: »Gabriel von Pereszlényi... Gabriel von Pereszlényi...« És a tekintete! Az a fájdalom-gyötörte, szívbemarkoló, boldogtalan tekintet, amely az előírt színpadi magatartást élő és vérző élménnyé alakítja át, — hogy az ember hátgerincén a hideg borzong végig s a varázslatos pillanat hatása alatt egész lelkével issza fel a nagy magyar színész nő zenijének hasonlíthatatlan sugárzását! Csodálatos orchester a Fedák Sári mű-

vészete. Egy sikereiben krözusian gazdag pálya zenitjén, megkoszorúzva és már régen a méltó és dicsőséges decrescendóra jogosultan, szerepről-szerepre ismét és ismét s még mindig felfelé menő szárnyalást mutat, — mert mindig újabb és újabb meglepetéssel szolgál: csodálatos és a könyörtelen hervadásnak még csak a lehetőségét sem sejtető tündöklő testi és lelki fiatalságával, fizikai magatartásának és vetítődésének pazar pompájával, ötletességének és Istentől ajándékba kapott nemes és hamisítatlan tehetségének fényével, édes izeivel és bődítő, nehéz illatával... Sorsának nagy kegyeltje Fedák, ha az illúziók birodalmának ily fényes koronájú királynőjeként jelenhetik meg a színpadon, valahányszor erre az alkalmat — a saját egyéniségének megfelelően! — méltónak találja! Páratlan humora, frisskenyér-meleg, emberi kedélye, lenyűgöző szépsége és szoborszerű monumentalitása olyan sorsjegye a magyar színpad-művészetnek, amelyre annak legelszántabb hazárdörjei is bármikor nyugodtan tehetik fel egész vagyonukat!...

... Minden egyéb mellékes is! Fedák van a színpadon és igazán legfeljebb csak kötelességszerűen kell beszámolnunk — minthogy a színpad mégis csak társasjáték — társairól, akik dicséretre méltó igyekezettel, no és persze rátermettséggel is, — igyekeznek halvány mécsvilágokkal méltóknak bizonyulni ahhoz a fényhez, amelyet a fedáki égitest oly vakítópazaron ont magából. Vonatkozik ez majdnem kivétel nélkül az összes szereplőre. Legszenbetűnőbbben a változatlanul pisztráng-karcsú és -mozgékonyságú, kedves és mindig vicces Fejes Terire, aki egy kontusovkavérű, tüzes lengyel komtesz szerepében rügdalja táncos lábait s peregteti ezúttal ugyancsak pikáns nyelvecskét a rivalda előtt, fanyaran édes elrajzolt kis poszácskájával vidámságra derítvén az ilyesmire mindig szomjas közönséget. Fedák nemes kristályban csillogó aszú ó-bora mellett, ő a mura-nói stampedlibe töltött, kisüstön fött lengyel pátinka... Mellette sorakozik fel, mint a fedáki produkciók egyik állandó és andalító rekvizituma, a változatlanul szép hangú Zimonyi Márta, mint vezérgyermek a Fedák által nevelt leány-gruppon, a kicsit modoros, affektált Kollár Liviával és a harmatfrissen csillogó, ibolyaüde kis Adorján Évával. A férfi-főszereplők között első sorban Földényi László Lenkey huszárkapitányát említjük meg: tüzes, színes, férfias alakítás. Biliesi Tivadar rokokóhumorral alakít egy tubák-izű, kalandos, korabeli »Hazafi Veral János«-t, —

A pillangóbájú Fejes Teri a Gyergyói bálon a dragonyos-tisztekkel

Angyal Nagy Gyula dalban vall szerelmet a Gyergyói bálon Zimonyi Mártának

Fedák bűvöli és hódítja osztrák dragonyostiszt fiát, Básthyt

Rózsahegy Kálmán pedig egy magyarosan jószagú, sujtásos karakterű kurtanemest visz a színpadra angyali kedvességgel... Apropos, angyal: Angyal-Nagy Gyula menyei tenorját, sajnos, nem túlságosan fedik a fiatal tenorista egyéb tulajdonságai: sem külsőségeiben, sem színművészetben (őt igazán kizárólag a hangja jogosítja fel arra, hogy színpadra lépjen). Két osztrák dragonyos-tiszt szerepében Bihar Nándor és Sugár Lajos szolgálnak elegáns és snájdig k. u. k. alakítással, — már természetesen a férfi-főszerepet alakító kedves, kellemes és tehetős Básthyn kívül — a magyar huszárszázad altiszti és legénységi virányain pedig az ilyen szerepekben klaszszikus hírnevű Bársony István és Pethes Ferenc excellálnak. Básthyn István díszletei részint ismerősek a »Tokaji aszu«-ból. Huszka Jenő operai értékű és szárnyalású édes és szép melódiákkal illusztrálta Szilágyi tip-top librettóját, amelyet elsőrangúan és családásmentesen rendezett operettrendezői karunk kitűnősége, Lóránt Vilmos. A zenekart Losonezy Dezső vezényelte, személyes tüzrel és megbízhatón.

Az új Fedák-produkció nem éri utól a »Tokaji aszuta«, de ez is nagyon fog tetszeni a közönségnek.

*

Az anyaszínházzal egyidejűleg premiért tartott az Andrássy Színház is, bemutatván Vaszary János átdolgozásában és rendezésében Cezare Meano »Baj van Salomeval« című háromfelvonásos komédiáját. Salomenak, Aristobul arméniai király csábtáncú feleségének sex appeal-híre eljutott a római udvarba is, a felséges Nero császár fülelhez, aki elég elővigyázatlanul császári testőrségének egyik legdaliásabb tábornokát, Cassius légionárius vezérőrnagyot küldi el a messzi Armeniába, hogy csencselnék el neki a hölgyet négy tartományért, — ami egész szép kis váltásdíj egy táncosnőért, még ha királynő is az illető — pláne, hogy Salome időközben kissé meg is öregeedett már... Férje, Aristobul csámcsogó mohósággal fogadja az üzleti ajánlatot, de bölcsen rájön arra, hogy a dicsőséges Nero nem a nyamvadt, öreg, ma i Saloméért kinalja a tekintélyes váltásdíjat, hanem a képzetében élő fiatal, tüzes és csábos — hajdani Saloméért. Összedugja tehát a fejét miniszterelnökével, egy ravasz adomabeli főrabival és elhatározzák, hogy ha nincs Salome, hát szereznek egy Salomét s legott megkerítik a szerepre Jerubálnak, az udvari kecskepásztornak szépséges hajadon-leányát, Miss

Delilat, »akinek ajkát férfi még nem illette eleddig...« Igen ám, de ez kissé komplikálja a dolgot, mert a csábtáncért próféta-fejzel jutalmazott Salome, aki különben is hites neje már huzamosabb idő óta Arménia királyának, aligha lehetne ennyire érintetlen, ha csak nem volnának tragikusan komoly bajok Arménia királyának férfias méltóságteljesége körül... A régi Folies Caprice sikamlósságaihoz szokott fülek számára is meglehetősen vakmerősséggel tárgyalják le király és miniszter egymással a viháncoló közönség fülehallatára: hogyan akarnak segíteni a bajon, amelyen végeredményben is Cassius, a daliás királyi követ és tábornok segít, akit — mint mondottuk — elég elővigyázatlanul küldött el ura, Nero a kényes követ-ségbe...

Mindezt a lilomi szűz néma gyönyörrel tűri s boldogan távozik a stramm római katonákkal a piszkos és unalmas Arméniából Róma udvari fényébe, ahol is a pompa és gyönyör selyem- és drágakő-rekvizitumai várnak reá, — miközben az igazi Salome, fájdalmasan ébredvén reá egykori csábos fiatalságának tudatára, kétségbeesett erőlködéssel megkísérli a sanszot a maga számára megmenteni és eltáncolja a római tisztek előtt régi, hírhedt táncát. A hervadt, öreg seprűnyél szánalmas vergődését a római urak harsogó hahotával kísérik s a királyné az Okor egykori Oterója, a boldogtalan kísérelt végzetével újultán omlik össze a színpadon... Az öreg királynénak ezt a szerepét Vaszary Pirokka játssza, fájdalmas tragikumba szótt pazar humorral. Tesék csak elképzelni: a fényes vértetű római követek egy cédrus-dereki, lilomtestű, csillagszemű, gyönyörűséges és illatos királyi táncosnőért jöttek s — előkerül a konyhából egy őszülő hajú, szurtos, öreg vasorrú bába, aki, mikor megtudja, hogy miről van szó s eszébe jut, hogy végeredményben mégis csak ő volt az, akiért jöttek, valamilyen deliriumos lángolásban azt akarja még önmagával is elhitetni, hogy még mindig az, aki valaha volt! Ez a darab legdrámaibb és legizgalmasabb jelenete. Törzs Jenő amolyan házisapkás, barchet háló-katufrókos, slemil-királyt játszik, akinek a trónteremben elszabadult kecskék és kotkodácsoló tyúkók lábaltankodnak, akinek a jogarával habot habarnak a konyhán és akinek királyi palástját portörlnök használják... Ez az alakítás mély emberi megfigyelésekkel teljes és melegszívű emberi humora egészen bizonyosan nem fogja eltéveszteni a hatását. Rajta kívül Hajmássy Mik-

Az ál-Salome tánc a római követ előtt (Szilágyi Szabó Eszter, Hajmássy Miklós)

lós harsogó férfiaságú római követét dicsérik, ő az egyesült Magyar-Andrássy színházak csótáros díszparipája, aki hasonló szerepekben mindig győzelmesen (»Siegre«) fut be. (Tot.: 10-re 25-szörös.) A mellé rendelt főszerepekben Mihályfi Béla minisztere, Pataki Miklós testőrpáncsnoka és Z. Molnár László kecskepásztorja tűnnek ki, az arméniai hajadonok sorában pedig valóságos Arizona bár-beli revühárem hangulatot kelt Szende Bessie, Gajzágó Denise, Goll Irén és Andrássy Mária szépség-galériája, — akik közül a Rómába küldendő ál-Salomét kiválasztják. A választás Delila személyében a csillagszemű, fehér bőrű Szilágyi Eszterre esik, aki ezüstös fátylainak karnevális forgatagában vetíti a legenda-beli Salome wildeoskarian fülledt erotikájú emlékét, — mindaddig, amíg magára a Táncra nem kerül a sor. Itt aztán alkalma lehetett volna arra, hogy felgyújtsa az egész házat. De úgylátszik, nem volt nála gyufa vagy öngyújtó, avagy nem tud táncolni, mert a híres Salome-tánc hangulattalan, ötlettelen és bájtalan kaeca-produkcióvá semmül: kár volt a bőrre kent finom fehérítőért, a fátyolos huri-buggyogóért, a csinos parányi ezüst melltartókról nem is beszélve...

Egyed foltan

Az öreg Salome táncol a római tiszteknek

Aristobul bemutatja az ál-Salomét a római tiszteknek (Escher felv.)

Mécse László a híres fehér reverendában

„SOHASEM VOLTAK FIÓKVERSEIM...”

MÉCS LÁSZLÓ NYILATKOZIK AZ ÍRÓ BELSŐ CENZURÁJÁRÓL

a reverendát és az ő lapjában írjam és éljem ki magam szabadon. Azt válaszoltam neki, amit önnek: *nekem a revenda soha nem volt gátlás. Az az igazi költő, aki az élet totalitását éli és írja is verseiben. Van-
nak szociális, szerelmi, irredenta, természet-*

nincs is. Egyszer Keeskeméten a gimnáziumban szavalás után Torday Ányos, a vezető tanár, vitát tűzött ki a növendékeknek: Vallásos költő-e Mécse László? Ennyire kiegyensúlyozott és nem egyoldalú az én világnézetem.

— *Témaköre csakugyan széles, hiszen pap létére jelentős számú verset szentelt a nő problémának...*

— Igen, nő-ciklusaim felölelik az egész problémakört. *A nő, mint ember, mint anya, mint nő, bakfis, vénlány, minden változatban érdekel. De mint átfogó problémát kezelem, s természetesen nem egy nő iránt egy férfi érzelmeit tárgyalom. Higye el, a témaválasztásban semmi nem gátol. Senkinek sincs például annyi vadászverse, mint nekem, a papnak. Mindent meg lehet írni, csak azon fordul meg az egész, hogy hogyan. A legvadabb cseh időkben sem voltak fiókverseim, pedig nem egyszer olyan témákat írtam meg, amikért börtön járhatott volna.*

— Ön egész Európát bejárta. Hogy fest Magyarországról, az utolsó békés szigetről s ennek is legbékésebb pontjáról egy téli esendben élő plébániáról Európa és Magyarország jövője?

— Ha egy nép szenvedését komolyan veszi, abból nagy boldogság válik. A magyarok sokat szenvedtek, soha nép annyit nem imádkozott meg, mint a magyar húsz éven át. Ezért bízom jövőjében. *A magyarok nagyon sokat böjtöltek vallási és nem vallási böjttel s ez a lelkigyakorlatszerű, tiszta szenvedés meghozza gyümölcsét. Némán szenvedni, ezt csak a magyar tud. Ott éltem a megszállás alatt a nép közvetlen közelében. Húsz év alatt nem akadt egyetlen revolver, egyetlen pokolgép, bomba, amit az elégedetlenség felrobbantott volna. Tudja-e, hogy ennél nagyobb dicséretet nem lehet mondani egy népre? Türelemmel vártunk, mert igazunk volt. Egyszer Kolozsvárott voltam szavalni, technikai okok miatt négy órát késtem. S a magyar közönség egy szó panasza nélkül, esendben ott várt a teremben a helyén, míg megérkeztem. Kicsiben és nagyban ilyen türelmesnek, fegyelmeztetnek lenni: ez a mi erőnk!*

Papp Antal

Mécse László

Napfürdő

*Vad-nyomozástól merevek
lábszáraim. Most rámnevet
a nagy erdő kicsiny tisztása.
Kacérka virágkerevet
Helyet kínálgat napozásra.*

*Miért ne? Nincs itt senki sem,
se női szem, se férfi szem;
botránkozódva senki sárba
nem rántja hírem s úgy hiszem,
jogom van ennyi bolondságra.*

*Atkémlem a méh-legelőt
s levetkezem a Nap előtt,
borzong a bőröm rejtett selyme:
a napsugarak ölelők,
mint gyónásban az Úr kegyelme.*

*Sétálok a fűbársonyon,
még meg se látszik a nyomom,
az anyaföldnek szűzi teste
csiklandó csupasz talpamon,
míg járok fekvőhelyt keresve.*

*Fejem alatt a két kezem,
Hátom fekszem s emlékezem:
gyerekkorban a lábapimpón
így futkostam, nem volt mezem
és fűzfahot volt lovam-hintóm.*

*Ösgyermekkor! Feléd suhan
ábrándom: még kényes-puha
nem volt a test, a meztelenség
nem volt bűn s nem búvölt ruha
titkából kéjt az ősellenség.*

*Most kilesek pillám mögül:
mellem dombján két lepke ül.
Virágnak nézték tán a mellem?
Pillám pillant s már menekül
a két csapongó tarka kellem.*

*Egyszerre testem megremeg,
mintha néznék asszonyszemek,
hát látom: a bozót nyílásán
egy őz úgy bámul engemet,
mint elvárásolt kis királylány.*

*Felöltözöm egy perc alatt,
szememből pajzán sugarat
küldök felé, úgy szalutálók:
a kis királylány elszalad
s most is szalad, ha meg nem állott.*

(Borsodnádasd.)

imádó satöbbi költők, »esend«-költők és »árma«-költők, — én egyikhez se tartozom. Az egész skálát vallom magaménak, az egész témakört verselem, a részlettémákat tökéletlenül tartom. *Az én katolikumom nem jelent korlátokat, nem a hétköznapi jelentését vallom, hanem az eredetit: egyetemességet. Hogy mennyire nem korlát, mutatja, hogy kimondott vallásos versem*

Vadászat előtt...

A magyar szellem legkitűnőbb képviselői, a magyar írók körül tett körutazásunk legutóbbi állomása Mécse László volt. A »körutazás« és »állomás« szóképp itt, vele kapcsolatban, szösz szerint is érthető, mert ő nemcsak Magyarország, de talán Európa legtöbbet utazó költője. Szavalóközútain bejárta fél Európát, vonaton, autón, vagy kétkerekű kordén, keresztülkaszal járta Magyarországot és nemcsak az anyaországban, de megszállott területeken is mindig szívesen és nagy közönséggel fogadták. Még most is, hogy lezárultak az európai sorompók és a legelkeseredettebb globetrotterek is arra vannak ítélve, hogy az ablaktól a kályháig meg vissza sétálgassanak s a párizs—római gyors helyett megelégedjenek a görög-szál-lás-tiszalóki vicinálissal, Mécse László nem élhet meg mozgás, utazás nélkül. A behavazott, felvidéki, kis parókia-kerthől hetenként legalább egyszer fellátogat Budapestre, ahová most már újjászervezett folyóirat főszerkesztői gondoljai is fűzik. S ha lehet, a közeljövőben talán ismét franciaországi körútra indul.

Ahogy szemben ülök vele, s figyelem egészségesen barna, friss, havasi legelőn edzett arcát, szállóigévé lett homlokba hulló dús, barna haját, a híressé lett fehér reverendát, megértem a nagy népszerűséget, ami övezi. *Lebilincselő, megragadó egyéniség, csupa kedvesség, gesztusaiban van valami tartózkodóan finom simaság, csak szemében s egy-egy hirtelen, önkénytelen mozdulatában lobban fel a parázsló belső tűz. A poétalélek lángolása.*

*

Az elsőt mégis ő kérdezi:

— Olvastam a többi író-interjút, úgy látom az egésznek a forszaja egy-egy jól találó, ha úgy tetszik, — »kellemetlen« kérdés. Most csak arra vagyok kíváncsi, mit tud tőlem ilyen »kellemetlen« kérdésni?

— Már meg is van. *Beszéljen a cenzuráról. Azokról a belső gátlásokról, amelyek ma az írókat környékezik.* Ha valaki, akkor ön hivatott erről beszélni, akinek életében és írásaiban a többi írók kötöttségeihez még az egyházi cenzúra is társul.

Feltűnően gyorsan és hevesen válaszol:

— *Nem! Soha nem feszélyezett.* Egyszer, még a cseh uralom alatt odajött hozzám egy szabadszájú lap szerkesztője, kétszáz-ezer koronát ajánlott fel, hogy hagyjam ott

MEZEY MÁRIA CAVALCADEJA AZ „ILYENEK A FÉRFIAK“ CÍMŰ OPERETTBŐL

A Fővárosi Operettszínház »Ilyenek a férfiak« című zenés vígjátékának előadásait minden este eseményé avatja Mezey Mária finom, franciásízűen elragadó alakítása a darab női főszerepében. Valahogy úgy áll a dolog, hogy a darab azokban a pillanatokban él, virágzik és lángol fel, amikor a lusta sex-appeal-ű, érdekes Mezey

Mária a színen van. Minthogy úgy találtuk, hogy maga az arcjátéka is külön tanulmányszámba megy, megkértük Angelo mestert, hogy örökítse meg az operetti szerepben is oly tetszetős és behízelgő Mezey Mária tizenkét legjellegzetesebb arculatát. Ime, a tizenkét arckifejezés, a megfelelő helyzetek darabbeli szövegével:

»Kazántárgyalás« címen
nem fog elutazni, —
garantálom!

»El akar válni?!...«

»Mindenhez ravaszság kell ma-
napság és egy kis bölcsesség...«
(sanzon)

»Ha megcsalod,
szerelmes lesz beléd...«

»Egy kis birtok,
nagy boldogság...«

»Voilà a reggeli...«

»Ezt az éjszakát emlékül
add nekem!...«

»Egy rendes férj,
az nem henyél...«

»Jáger Jóska oly
szegény volt...«
(népdal)

»A becsali csárda fala...«
(népdal)

»Jonny, maga vad oroszlán, —
imádom!«

»Hála Istennek, minden
rendben van...«

Bárá Kende Zsigmond és felesége,
Salamon Margit hálószobája

Új tűzhelyek

Ennek a lakásnak címet szeretnék adni. Úgy hívnám: Süt a nap. Még akkor is süt bent a lakásban, ha kint beborult. Még emeli ezt az érzéshatást a bútorok régi, elefántcsontra emlékeztető halványárga lakkesziszolása. A kreton sárgásárnyalatú tarka virágai szintén mintha a lenyugvó nap sugarainak aranyos színében izzának.

*

Rendkívül ügyes a kombinált íróasztal beosztása, mindent tud, amit egy modern íróasztaltól megkívánhatunk. Kevés helyet foglal el, viszont minden ellér benne. Rejtett világítás hangulatos fénye árad a kis szekreterből és ráesik a szembenlévő rendkívül arányos hálódívánra, amely bár

óriási és kényelmes, mégsem dominálja a szobát.

*

Az ebédlő a modern kis-szoba mintaképe. Meglepően szép, színben, anyagban, formában és kivitelben. Ez a háziasszony sem megy a szomszédba ízlésért, egyéni megnyilvánulások eszközeiért. Az ebédlő fala a legszebb égszínkék. Az asztal, a kis tálaló és egy egész alacsony, ha akarom asztalka, ha akarom pad, a szoba sarkában van és sötétpiros régi kínai lakkszínűre zománcozott, remekül dolgozott fa. A székek kárpitozása selyemfényű szürkésfehér anyag (ennek az árnyalatnak a neve: osztrigaszürke).

*

A nappali szoba komoly férfiszobajellegű. Szürke szarvasbörkárpitozású, kényelmes karosszékek, eseresznyeabútorok, közöttük kedves, régi biedermeier darabok, melyek remekül szimulnak a fal modern színéhez és a szoba modern hangulatához. Szép lehet ebben a lakásban élni.

PERCELZ JULISKA

Bárá Kende Zsigmondék ebédlője,
belátni a nappali szobába

Zenei levél

A hideg, zimankós, téli időjárás európaszerint nekibátorítja az általában influenzabacillusokat. Náthával nem lehet énekelni, még kevésbé száz meg száz kilométereket utazni egy külföldi vendégszereples kedvéért. Így maadt el az Operaház e heti várva várt eseménye: Ebbe Stignani budapesti bemutatkozása. A hírneves olasz mezzoszopránul való megismerkedésünkre várunk kell egy darabig. A zenei levél ilyenformán téma-szűkibe jutott. Azaz dehoggy is jutott. Téma mindig van, csak keresni kell. Ha a külföldi nagy sztár szerepléséről nem számolhatunk be, annál jobb! Legalább van hely és alkalom, hogy beszéljünk a hazai kisebb énekes-csillagokról.

Ott fénylenek szerény, de föl-föl-élénkítő sugárással az operai égbolt periferiáin. Ösztöndíjasok, vagy még csak egy-két éve szerződöttek, fiatalok és még fiatalabbak. A nélkülözhetetlen epizód szerepeket látják el, de legtöbbször előtt ott a lehetőség, hogy nagy feladatokban is érvényesülhessenek. Mert az operai karrier kulcsa az isten-adata hang és tehetség, az pedig ha megvan és igazi érték, egy napról a másikra a karrier biztos útjára lendít heti a kezdőt.

All ez főként ritkasági értékekre, amilyen például a magas koloratúra. Itt van Gyurkovics Mária, aki mihelyt az Akadémiáról kikerült, mingyárt primadonna-szerepeket énekelt az Operában: Gildát és Rosinát, Lakmét és Ej királynőjét. Aranyfényű, hajlékony, szopránja ezen a héten a Márta érzelmes-játékos címszerepében zendült meg édes lágyssággal. Mellé sorakozik az ifjabb nemzedékből a kecses Szabó Ilonka, a született operai szubrett, akit legutóbb az a megérdemelt tisztesség ért, hogy Pertile társaságában az Alarcosbál Oszkár-apródját énekelhette.

Sokoldalú, »mindenre kapható« fiatal énekesnő Kovács Jolán. Ha kell, drámai alként ugrik be, hogy megmentsen egy Városi Színház-beli előadást, ha kell, a Kamilla gyanánt már beérkezett, nagyon tehetséges Szilvássy Margitot helyettesíti. E héten a Márta Nancy-jában hallottuk. Az altszerepkör komoly ígérete Németh Anna gyönyörű sötét orgánumával, belülről tüzelő tehetségével, szerepről-szerepre Basilides Mária nyomdokain halad előre.

A sokatigérők sorában a kiváló tehetségű Waga Livia és az Operabarátok ösztöndíját élvező Rituper Gizella. A férfiárdából Fodor János a mélybariton-, Udvardy Tibor a tenor-főszerepek várományosa. Szép perspektíva nyílik Jámber László, Nagypál László és Király Sándor előtt is. Jó karakterbaritonná fejlődik Szamolányi, aki legutóbb a János vitéz Bagóját énekelte.

Az epizodisták élén az örökifjú Toronyi Imre vezet. Elpusztíthatatlan bohém-kedélyű, örök síheder. Fia a tenor-buffó szerepkörben szintén tehetséges szaktársa, az ifjabb Toronyi sügta meg nekem, — különben el se hinném — hogy rózsásképzű papuskája a hetedik X körül ficánkol...

Lányi Viktor

FEHÉR HÁBORÚ A SVÁBHEGYEN JÁVOR ÉS TURAY KÖZÖTT

Jávor felitalálata Iduska fizimiskáján.
1:0 a csúcs-amorozó javára

Ida megtorló ellentámadása hosszútávú
hóagyúból, Javor arculati sex appeal-je
pozdorjává semmisül... 1:1

A Film-Színház-Irodalom alpesi vadász-
különítménye a kettős ünnepek alatt —
állandóan a tündéri Svábhegyen cserké-
szett téli motívumok után. Így került el a
különítmény a Svábhegyi Szanatóriumba is,
amelynek parkjában egy padon felfedezték
csúcs-amorozókat, Javor Palit és komika-
nairánkat, Turay Idát, amint egy havas
padon békésen napfűrdöztek egymás mel-

De csakhamar tisztázódik a helyzet és Pali
arca derűsebben süt, mint a vízkereszt-
délelőtti svábhegyi napsütés...

lett... Néhány mérgezelthegyű megjegy-
zéssel, amelyekkel közöltük részint Javor
Palival, hogy Turay meggyőződése szerint
nem jól áll neki a Clark Gable-bajusz (ami
tudvalevőleg Javor főbüszkesége), Turay-
nak viszont megmondtuk, hogy Javor sze-
rint »nyávog« a filmekben — sikerült a két
békés napfűrdözőt alaposan egymásnak
uszítanunk, amint ezt sejtében elkaptott fel-
vételeink bizonyítják...

Az ellenfelek rövid fegyverszünetet kötnek
s elindulnak egy kis közös tank-akcióra az
erdőbe...

Jávor azonban csak azzal a feltétellel haj-
landó az akcióban résztvenni ha »Turesi«
komoly fizikai áldozatokat hoz az ügy
érdekében...

A gépesített ródlisztagn nekiindul a lejtő-
nek...

Az akció kudarcba fullad, ródlitank és legénysége a havas
csatatéren hever...

...s még ma is ott fekszenek a havas
hermelinszőnyegen, ha azóta ki nem ásták
őket...

Új rovatot indítunk útnak mai számunkban. Miként a »Színházi levél«-ben a színházi premierekről talál együttes beszámolót az olvasó, ugyanígy egységes keretben, a »Mozilevél«-ben fogunk ezentúl beszámolni a hét mozipremierjelről. A mozilevél írására Edelsheim-Gyulai Ella grófnőt kértük fel, akinek az egyik budapesti napilapban közölt délamerikai riportlevelei annakidején általános feltűnést keltettek s bizonyosságot tettek írójuknak nem mindennapi írói és hírlapírói-képességeiről. Edelsheim-Gyulai Ella — amint ezt mai első levelének bevezetőjében is írja — nagy rajongója, de alapos ismerője is a világ filmgyártásának: gyakori külföldi útjain alkalma volt úgyszólván a világ összes filmjeit látni, azokat is, amelyek még Budapestre nem jutottak el s azokat is, amelyek esetleg egyáltalán nem is fognak hozzánk eljutni... Mozírova-tunk új vezetőjének érdekes, egyéni stílusa, női szemmel látott, eredeti megfigyelései, kedves és szellemes és néha bizony csipős megjegyzései bizonyára új szint, lüktetést és érdekességet fognak vinni lapunk eme egyik legfontosabb rovatába, amelynek fontosságát mi sem jelzi jobban, mint hogy a »Film« lapunk címében is szerepel. Ezzel átadjuk a szót legfrissebb munkatársunknak, Edelsheim-Gyulai Ellának:

Ha mozikritikusi minőségemben szabad bemutatkoznom: Mindenekelőtt magam is közönség vagyok. Nincsenek merev elveim. Egyszerűen szeretek mindent, ami szép és ami jó. Ha valami nagyon tetszik, nem szégyenlek tapsolni és egy-egy megható jelenet után nem törölöm le sietve a szemembe túluló könnyet, attól féltve, hogy a szomszédaim mosolyogni találnak rajtam. De szeretek nevetni is. Egyáltalán egészségesnek érzem magamat és orvosi bizonyítvánnyal igazolhatom, hogy nincs semmi bajom az epém mel, amit tudomásom szerint nem minden kritikus mondhat el magáról...

Még valamit: és talán ez az, ami a legfontosabb, nagyon szeretem a mozit. Ennyi adottsággal ugyan, azt hiszem, bárki filmkritikus lehetne az olvasók közül is, de mit csinálnak, ha éppen rám esett a választás? Fogadják tehát! beszámolóimat legalább feleannyi megértéssel, mint amennyi gonddal és lelkiismeretességgel írom azokat.

Edelsheim-Gyulai Ella

Mozilevél

ÍRJA:

EDELSHEIM-GYULAI ELLA

ELADÓ BIRTOK

A filmvilágba való első hivatalos kirándulásom nagyon kellemes meglepetéssel kezdődött. Az »Eladó birtok« sajtóbemutatójára mentem az Omniába, a figyelmes igazgatóság virslivel és sörrrel fogadta a meghívott hölgyeket és urakat, amit ugyan nagyon kedves gesztusnak tekintek, bár ez orvotamadás a női nem ellen, akik a rendes étkezéseket is lehetőleg »elbliccelik« — nem hogy délután 12-kor egy ilyen kalóriatöbblettel gyarapodjanak...

Az olvasó azonban a filmre kíváncsi. Szívesen közlöm, hogy a nagy »Palócz« regénye Harsányi Zsolt kitűnő átdolgozásában jó reménységekkel kezdheti el második filméletét. Mégis, mielőtt átnyújtanám az elismerő oklevelet trónnak, rendezőnek, színészeknek, operatőrnek és más illetékeseknek, engedjék meg, hogy egy szerény észrevételt tegyek a film egyik mezőgazdasági vonatkozású részletére. Nem gazdaideál ugyan az, aki kukoricát morzsol a gazdasági alkalmazottak társaságában! Ez inkább öregasszonyok és gyerekek foglalkozása. Lehet, hogy a pestiek mosolyogni fognak ezen a megfigyelésen, de az »Eladó birtok« vidékre is elkerül, ahol akad még néhány magamfajta »szakértő« (?) is, aki belülről is látott már egyszer-kétszer tehévistállót... (Kretonfüggöny!) Ettől eltekintve, a film meséje végtelenül kedves, mint minden Mikszáth-téma. Arról szól, hogy a földéhségében hozományvadásszá vált szerelmes fiatal földbirtokos a végén hogyan szánja sa-

ját birtokának eladásával a gazdagnak vélt menyasszony eladósodott papáját. A történetet a rendezés megszínesítette és kitűnő szereplőket adott hozzá. Első helyen Szelezky Zitát említem; ahányszor ez a »cica«-arcú tündér megjelenik a vásznon, a tavasz fuvallata csap át a nézőtérre. Páger közvetlen, mint mindig. Remek a párhuzamos szerelmespár is: Keéry Panni és Pethes Ferenc. Köpeczy-Boócz sikerült alakítása mellett nagy közönségsikere lesz, mint mindig, Vaszary Piroskának. Bánky Viktor rendező jó munkát végzett.

VIGYÁZAT! KÉM!

Ezt a rendkívül hatásos nagylendületű kémdrámát az »Urania« film-színház mutatta be. Egy német hadiüzem gyártási titkainak megszerzési kísérletéről van benne szó és ha a jól megszervezett angol és francia kémhárság kudarcot is vall, a néző valamivel közelebb jut a sokszor megcsodált német háborús sikerek titkához. A film ugyanis izelítőt ad a fegyvermezzett és céltudatos német szellemből. Mialatt egy ördögi ravaszággal kiesztelt és végrehaltott kémmachinációt nézünk végig, melynek keretében jelentős szerepet kap a szerelem is, szemünk előtt végigvonulnak egy óriási aranyú gyár belső életének ipari csodái. Bravúros fotográfiák során a német légi erő is megsuhogtatja félelmetes szárnyait. Találkozunk kitűnően megrajzolt férfi és női típusokkal. Ugy a rendezői, mint a színészi munka egész elsorángú és közvetve azt

a nagy gondolatot szolgálja, hogy a nagy állami gépezetben egy jelentős csavar a színész is, aki a maga eszközeivel éppúgy szolgálja a hazája érdekeit, mint a katona a harctéren...

A FEKETE NŐ

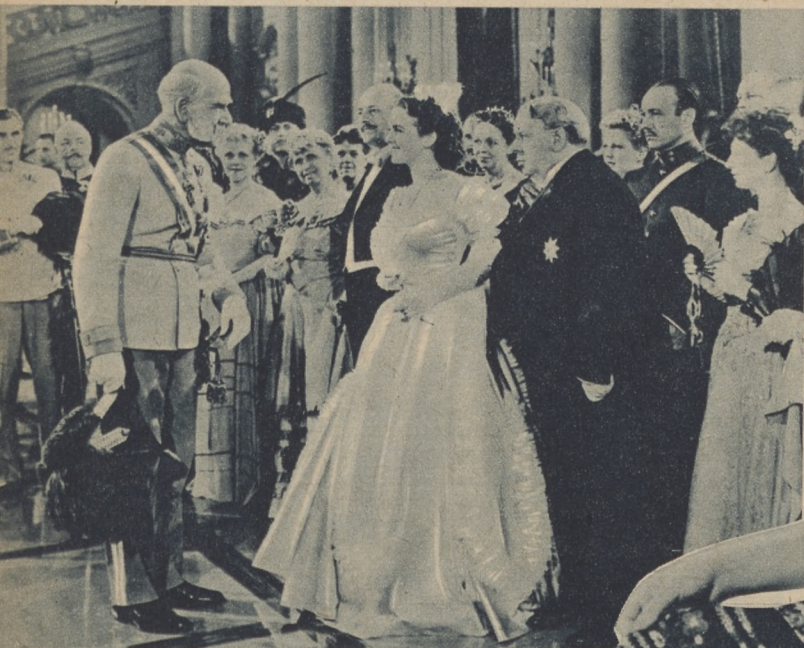
Zola világhírű »La bête humaine« című regényének filmváltozata ez a mű Jean Gabin és Simone Simon káprázatos alakításában. Helytelen a filmben a könyvet keresni — a szóban, hogy »filmváltozat«, benne van a lényeg.

A moziból kijövet hallani véltem, hogy a közönség mind azt a különbséget, ami a könyv és a film között van, a cenzúra rovására írja. Én, aki láttam a filmet Párizsban is, tudom, hogy a cenzúra néhány jelentéktelen törlést eszközölt csak, de természetesen nem nyúlt a lényeghez. A sokszor megcsodált francia színjátszó művészet sértetlen maradt és megtartotta azt a karakterisztikumát, hogy bizonyos kérdéseket nyitva hagy, illetve a közönség fantáziájára bíz. Jean Gabin és Simone Simon egyéni arca is teljesen eltűnik a szerep mögött és az érzelmek skálájának olyan gazdagságát tárja fel a boldogtalan mozdonyvezető raskolnikovi tépelődésében vagy Simone Simon anyagi ártatlanság mezébe öltözött romlottságában, hogy bámulatba ejt. Ez a filmmese is nyitva hagy bizonyos kérdéseket és ezeken vitatkozik mindenki, aki a filmet látta, de a könyvet nem olvasta. Ez a vitatkozás át fog csapni egész Pestre, mert nem kétséges, hogy mindenki meg fogja nézni...

UDVARI BÁL

HOGYAN LETT DEANNA DURBINBÓL
— TOLNAI ILONKA

A hollywoodi Universal-filmek üdvöskéje, Deanna Durbin, akit Amerika »mindenki kishúgá«-nak becéz, legközelebbi filmjében, az »Udvári bál«-ban magyar leányt játszik. A neve: *Tolnai Ilonka*. Könnyű megtalálni az összefüggést a hollywoodi pacsirtahangú naiva filmbeli elnevezése és Tolnai Klárinak, a magyar filmek elsőszámú naivájának neve között. Joe Pasternak, az Universal magyar származású siker-producere ugyanis nem nyugodott addig, amíg Amerikában nem készített magyartárgyú filmet. Amikor pedig hősnője számára nevet keresett és talált, ezzel csak egy kis bukétát akart átnyújtani a magyar film felé, amelynek életében egyidőben olyan nagy szerepet játszott. Az »Udvári bál« egyébként ferencjózsefi időkben játszódik le Magyarországon és Bécsben. A kornak biedermeier-hangulata, a virginias császár és király személyes megjelenésével, a muzsikuskáplár és a joviális pék a főszereplői a tüneményes kis Deanna Durbinen kívül az »Udvári bál«-nak...

A magyar kislány Ferenc József császár és király előtt (Deanna Durbin oldalán Szőke Szakáll)

A muzsikuskáplár és szerelmese: Robert Cummings és Deanna Durbin

Deanna Durbin a bécsi Burgban

Deanna Durbin — mint Tolnai Ilonka (Universal-képek)

Wétf nap alatt megtanultam sielni a Tátrában!

SZÓRÓL SZÓRA IGAZ RIPIORT
A „FILM-SZÍNHÁZ-IRODALOM” SZÁMÁRA ÍRTA:

Szeleczky Zita

FOTOGRAFÁLTA FÉRJE: Haltenberger Gyula

Nyole napig voltam a férjemmel a Tátrában. Tátralomnicon, a Grand Hotelben laktunk, köröskörül a világnak talán legszebb panorámája: a tátrai havasok... Egyetlen bánatunk csak az volt, hogy a nap egy percig

sem süttött, — illetőleg csak az utolsó napon pislákkolt egy kicsit bágyadt fénnel, de így is gyönyörű volt a táj...

Pihenni mentünk, de ezenkívül azzal a rejtett célzattal is, hogy — megtanu-

Az egész hotel alszik még, de mi már indulunk a napi sítúránkra

lok sielni. Fölszereltem magam mindenféle sí-rekvizitumokkal és mihelyt lehetett nyomban hozzákezdtam a tanuláshoz egy kitűnő síoktató segítségével. Nem akarok dicsekedni, de igazán mondom — tanuk is vannak rá — hogy már a második oktatási napon nagybátran nekiindultam a lefutósámenak. Igaz, hogy nem a sítalpamon érkeztem le, de ez nem számít, úgy-e? A szándék a dicsérendő. Nem?

Szilveszter éjszakáján igazi, magyaros, cigányos mulatságot csaptunk. A

Egy életem, egy halálom, nekifutok a lejtőnek...

Oly bőszen s szilárdan állok itt (sí)-talpaimon, mint egy világbajnoknő...

Hajrá, Zita!
Neki a völgynek!...

Kikérem magamnak: nem estem el, — csak leültem egy kicsit pihenni a puha hóba...

szálló halljában a cigány szebbnél-szebb magyar nótákat játszott. *Ejfélkor tuszt játszottak a tiszteletemre.* Réim büszke voltam. Táncoltunk a parketten s egyszer csak egy helyes kislány került mellém és felémsúgta:

— *Isten hozta nálunk!...*

Ejfélkor innen is, onnan is, felém koccintottak és egy társaság hangosan felköszöntött: »*Boldog magyar újesztendőt*« — mondták felém. *A könny a szemembe szökött...*

Hát van ennél szebb a világon?

Mikor aludni mentünk, a *szlovák* üdülővendégek egy kis különítménye cigányzenés szerenádöt adott az ablakom alatt...

Egyik napon hajmeresztő kalandban volt részünk. A lomnici esúcsra egy 1200 méter hosszú hegyipálya vezet. A Kőpataki tótól egyetlen vasoszlop nélkül halad az irdatlan hosszú drótkötél s azon a függőkoesi. A férjemmel beültünk és fel akartunk menni a esúcsra, de egyszer csak elakadt a kötélvásút! *Ott lebegtünk ég és föld között*, ki tudja, milyen magasságban, se előre, se hátra nem ment a függőkoesi s olyansűrű felhő ereszkedett körénk, hogy se eget, se földet nem láttunk. *Izgalmas percek*

voltak!... Végre, hosszas várakozás után megindult a masina s visszavitt bennünket — a földszintre...

Egészséges, szolid életet éltünk, mi voltunk a legkorábban kelők s csak ritkán maradtunk ki este. Pihentünk, sieltünk, nagyokat sétáltunk.

Majdnem elfelejtem, hogy sí-jöringeztem is s ez ízlett legjobban valamennyi szórakozás között...

Hazafelé két napig tartott az út, rettenetesen zsúfoltak voltak a vonatok s órákat álltak egy-egy állomáson. De végül is megérkeztünk, a férjem szaladt a fényképfelvételeket előhívatni, én meg siettem lefeküdni, kipihenni ezt a kítűnően sikerült, de mégis fárasztó »pihenést«.

Csillog-villog Bársony Rózi az ezüst ruháskában...

„ROYAL-TROTT“

Ezzel a címmel mutatta be az ügyes és tehetséges Reymetter Mária legfőbb parancsnoksága alatt álló Royal Varieté a január havi műsorát. A Royal-trott: egy új tánc, amelyet Bársony Rózi és a csinos görlesapat mutat be s hihetőleg néhány hét múlva már egész Pest aranyifjúsága ezt a táncot fogja ropni, bálokon, ötórás teákon és lányos házak elszánt zsúrjain. Mi tagadás, magunk is táncra illegettük zsöllyénk alatt lábunkat, mikor Heinemann mester belekezdett ennek a tüzes, csupa-rítmus táncnak zenéjébe s a színpadra belibent missz Bársony, lejtván, ropván, eifrázván táncratermett ördögös lábaival a trottoknak ezt az új változatát...

Az új műsor főszáma még sem ez, hanem az édes reminiscenciákat felidéző Barrison-lányok tánckavalkádja, amelynek ugyancsak

Lengyel Gizi

Jelenet a Barrison-lányok revüjéből; Somogyi Irén, Bársony Rózi, Rév Erzsi és a görlok.
(Escher felv.)

Lengyel Gizi a si-paródiában.

Bársony Rózi a sztárja, vicesztárja pedig Somogyi Irén és az egyre nagyobb figyelmet érdemlő szubretti elhivatottságú Rév Erzsi. A színes emlékeket fakasztó, örvénylő táncforgatag elé Egyed Zoltán írt stílusos prológot, amelyet Berezy Géza ad elő. Általában a tánc dominál az új műsorban — Bársony Rózi még két nagy tánckompozícióban szerepel — de bőven kapott szerepet az egyéb artista-produkció is, amelyek sorában főleg a három ennivalóan édes és okos kutyával szereplő égimeszelő-hosszúságú bohócnak van frenetikus sikere. Jók az erőmutatványos artisták és egy akrobatikus-táncospár, Fred és partnernője is. Néhány sikerült jelenet fűszerezi még a műsort, amelyekben Lengyel Gizi, Peti Sándor, Berezy Géza, Szabó Ernő és Váci Ervin a vezérhegedűsök, különösen tetszett az »Önfeláldozás« című kis tréfa, Lengyel Gizivel, Szabóval, Petivel és Berezyvel.

Deák Zoltán

Berezy Géza

Árnyék 1941!

A jó tenorista Fekete Pál és a virgőne Raffay Blanka

A Kamara Varietó újköszöntő, januári műsora kis eltéréssel pontosan azon a vágyon halad, amely az eddigi hónapokban, a kis színház fennállása óta, mindenkor a siker felé vezetett: a vidámság és a pehelynél is könnyebb szórakozás kettős smpárjain. Ami most eltérés, az a sikamlósság pirosas tájai felé való szándékolt elkanyarodás. A műsor tengelyében természetesen Dolly Hopkins, a »csodatáncosnő« áll, akinek most már hajlandóak vagyunk elhinni, hogy nemcsak mosolyogni, de táncolni is tud. Rengeteget javult, fejlődött. A műsor másik sztárja Halmay Imre, aki »hosszú külföldi útjáról« való hazakerkeztével két kézzel osztja az oldalszűrást előidéző vidámságot. Nagyon jó Raffay Blanka, jók: az artisták; hasznosak: Boros, Fehér, Balassa urak; reményteljesek: Endrédi Gréte, Molnár Manyi és Darvas Marika kisasszonyok; gyenge: Hámos Emmy az egész műsorból pedig hiányzik: Szombathelyi Blanka. A rendezés tagadhatatlanul ügyes, invenciózus. Sallay György munkája.

d. z.

A Kamara Varieté műsorának egyik főszárja: Halmay Imre...

...és a másik főszár: Dolly Hopkins

Fehér Tibor, Hámos Emmy, Molnár Margit és Fekete Pál

(Escher felv.)

Gemsalt

ERDEI CYKLAMEN
ILLATA, TARTÓSSÁGA
UTÓLÉRHETETLEN

KÉSZÍTIK A

Kosztelitz

parfümeriák

ÁRUSÍTÁS KIZÁRÓLAG A

Kosztelitz

parfümeriákban

ÁRAK:	50 gr	...	P	2.10
	100 gr	...	P	4.20
	250 gr	...	P	9.60
	500 gr	...	P	18.80
	1000 gr	...	P	36.60

AZ ARANYHÁLÓ

MESE, TÁNCBAN ÉS ZENÉBEN ELBESZÉLVÉ

(BALETTLIBRETTO)

ÍRTA: BALASSA IMRE

(Bencsáth Henrik rajzaival)

1.

A párizsi Morgueban. Magasba nyúló, rideg, sötét falak. Középen egyetlen-egy keskeny, felszökkenő, szikár gótikus ablak. Ures csarnok. Késő éjszaka. A sötétség mindent betakar. Kóbor fény lobban föl: táncol, cikázik, ugrál, tárgyról-tárgyra. (A zenekarban pizzicato, majd akkord-passage-ok.) Egy-egy pillanatra véres frakkot világít meg és fehér plaszttront. Azután tovább szökdecsel és kiemel a sötétebből egy pár gyűrött női topánt, majd egy fuvolát, aztán egy pár mankót. Prémbundát. Rongyos, félre-taposott cipőket. Kopott női ruhát. Végül megáll, mintha tündőzne, egy egész percig: titokzatos fényű, szétterülő, aranyhálószerű női ruhán...

Holnap reggel a Morgueban, régi szokás szerint, el fogják árverezni azoknak az öngyilkosoknak az ingóságait, akiket az elmúlt évben idehoztak, holtan. És akiknek a ruháiért, kisebb tárgyaiért senki sem jelentkezett. Mindezek a ruhák, személyes használati tárgyak ki vannak most készítve egy hosszú asztalra. Mert az árverés kora reggel kezdődik. Békés egyetértésben várja a kalapácsot, amely majd új élet-pályát nyit számára: a rongyos cipő és az aranyruha, a mankó és a fuvola, a frakk és a Szajna mélyéről kihálászott bunda.

Borzongó, kísérteties, zizegő, fuvolomszerű zene (törthangzatfutamok). Tizenkét óraiütés. A sötétségből bizonytalan ködalakok sóhajtó, hajladozó, surranó, összecsapó, majd szétrebbenő árnyék-kara bontakozik ki. Mintha messzi sírokból jönnének a holtak, hogy búcsút vegyenek attól, amit maguk után hagytak a földön, hogy elbúcsúzzanak véres hagyatékuktól. A fény sugar rájuk téved, végigtáncol rajtuk és egymásután emeli ki a sötétebből a sápadt, siri árnyakat: a koldust, aki magára veszi ismét földi rongyait és a béli ruhát, amely megmozdul az asztalon, hogy a következő pillanatban bús mosolyú fiatal lányként libegjen tava az üres csarnokban, majd a fuvolát, amelyre reszkető, sápadt ujjak tapadnak. A frakkot urat, aki bágyadtan ejti ki a kezéből a kártyát: »Nincs tovább...« A festett nőt, aki alkoholmámorban tántorog és a nyomorékok, akinek a mankói újra kopogni kezdenek a visszhangos csarnokban. (Zenei illusztrációk.)

Utójára kezd lángolni a bálószerű, misztikus fényű aranyruha, amelyet most szöke, gyönyörűséges, karcú lányalak visel.

De megszólal a kakasszó, az ablak rájámban sápadtan szürkül a hajnal, az árnyak rémülten rebbennek széjjel: eltűnnek, mintha a sötét falak nyelték volna el őket. És az életelen tárgyak ismét illudemesen, békességben pihennek a hosszú asztalon, várva a reggelt: az árverést.

Egy percig minden mozdulatlan. Aztán kis éji lámpás imbolyog végig a színen. Csoszogó léptek hallatszanak. Kulcsok csörögnek. Az öreg portás ballag át a színen, nagy kulcsaival és kinyitja az oldalkaput.

Gyorsan világosodik. De a nagy csarnokban azért mindvégig titokzatos a félhomály. Crescendo. Sűrűn özönlik, zúdul a színre a tömeg: az árverezők. Külvárosi alakok, szegény emberek, munkások, utcalányok, csavargó-félék, nyomorékok, vén banyák és árura éhes ügynökök. Sisera-had. (Színes zenei kép.) Megrohánják, körülörvénylik a hosszú asztalt, amely eltűnik hullámzó, susterző, mozgó-mozgású, fürgeteges csoportokban.

A csoportokból szinte emberfölötti nagyságban kiemelkedik a kikiáltó. Vékony árnyalak. Fekete ruhája nyakáig begombolva. Hosszú, kísérteties sápadtságú ujjaiiban fekete kalapács. Az arca halálfejlére emlékeztet. Egymás után emeli föl a tárgyakat. Egyszerre száz kar nyúlik feléjük, a kalapács ütemesen koppán, koppán... (a muzsika az árverés izgalmát, a küzdelmet, a fúriák harcát fejezte ki. A fajúvók egy-egy futama, izgatott quint-tremolók.)

Primerose. Szöke, angyali szépség. Maga az ártatlanság. Szegényesen öltözött polgárlányka. Félve sompolyog be a terembe. Elhúzódik a tömegeből, ijedten néz körül. Az öreg portás, a vén filozóf, aki már annyi tragédia végjelene-tét nézte végig e falak között, feléje megy. Mit akar? — Télikabátot, olcsón. — Van itt még ilyesmi is! Megmutatja. A lányka azonban észreveszi az aranyhálós ruhát. Sóváran nyújtja ki utána a kezét. Magához öleli, az arcához próbálja. (A zene mindezt híven illusztrálja. A klarinét érkei melódijára, hegedűk szaggatott triolái...) Az öreg portás inti: Ez nem neked való, lányom. (Bujja, majd pattogó táncritmusok. Az aranyháló már megfogta Primeroset.)

A fúria-had kettéválik. Gúnyos vigyorgással néznek Primerose arcába, aki a közepén áll, beborítva az arany ruhával. Feje fölött felmagasodik, mint egy démon, a kikiáltó, a kalapácsal. Senki többet? Harmadszor...

A kalapács három kísérteties koppanása... Azután a sötét árnyékhad kárörvendő kacagása, sziszegése, susogása. (Fuvolák, fagottok, csellók, hegedűk, brácsák.) A huhogó sötét árnyak a karjukat nyújtogatják Primerose felé, aki magához szorítja a ruhát és menekül.

2.

Primerose apjának csodálatos boltja. Ezer-mester műhelye, különféle ódon faliórákkal, amelyek fúr, farag. Az üveglakon át Párizs egyik ódon külvárosi utcája látszik. A falon, a kandallón, az asztalokon a legkülönbözőbb korszakokból való zenélőórák. Az öreg ezek között tipeg-topog és srófokat igazít. Mosolyog, gyönyörködik bennük és az órák beszélnek hozzá. Azt mondják: kakuk-kakuk, tiktak... Az öreg egy muzsikáló órát javít: hangolja éppen. De a makrancos masina megtréfálja és nagy zenebonát csap, amitől az öreg megrémül. (Tréfás kakofónia: a megbolondult zenélőóra!)

Primerose belopódzik a boltba, kendője alá rejtve az aranyruhát. A bolton át besurran a lakásba. Az öreg nem is vette észre őt. De az órák kórusban, bomlottan, ijedten tik-takolnak és kakukolnak, mintha félnének...

Az öreg óra-csodadoktor művészlelkű segédje. Hegedülni tanítja Primeroset, aki már visszajött a boltba, mialatt az apa megértő mosollyal kiment és magukra hagyta őket. Szerelmi duett. A lány hegedül és — mintha a hegedűszó volna a jel — folsóhajtó az egyik muzsikáló óra, két rokokó-baba táncol ki belőle. Az óra egy régirégi gavotte-ot játszik, (cembalo) amelyre a babák táncolnak. Primerose együtt hegedül a zenélőórával. Azután: táncduett a

fiúval. De az ímént makrancoskodó zenélő-óra megint zörögni kezd, vad ritmuszavar némítja el a rokokó melódiát és a lány finom, hajladozó táncá mámoros és tüzes, buja mozgásba csap át. (A vonók tizenhatod-hangjai, fagottok füledt bűgása, brácsák buja libegése.)

A fiú rémülten és értelmetlenül nézi. A lány kiszalad, majd néhány pillanat múlva ismét bejön kiragogyogva, foszforeszkáló fényben, az aranyháló ruhában. Ebben folytatja mámoros, önfeledt táncát. De odakünn mély bűgással megszólal a déli herangzó, amelybe beleénekel az egyik óra: egy régi Ave Máriát. (Nagy közdelem a zenekarban. Az Ave Maria, a déli herangzó és a bacchanál ütemei harcolnak egymással.) A lány bacchánstáncra, amelybe a ruha varázslata viszi bele, megnyihül: szelíd, finom hajladozássá.

Ebben a pillanatban lép a színre a vicomte. Meglátja Primeroset az aranyruhában. A réműlet és a gyönyörűség kifejezése van az arcán. Mert Primerose abban az aranyruhában táncol, amelyben régi kedvese, Susanne a Szajnába ölte magát.

A vicomte keressé a zsebében s végre megtalálja a nő arcképét. Ezt mutatja a lánynak, ezzel magyarázza, hogy a ruha miért hatott rá első pillanatban olyan ijesztően.

A fiatal segédnek egy antik zseborát adott át, hogy javítsa meg. A segéd kimegy a műhelybe. A vicomte és Primerose egyedül maradnak. Csábítási jelenet. (A zenekarban a korábbi duett és az aranyháló-tánc reminiscenciái, az órák rémült szívdobogása: tik-tak, tik-tak...) A vicomte megszöketeti Primeroset. Az antik óra baba-figurái ijedten és csodálkozva néznek utána.

3.

Illatos, puha szerelmi fészkek. Boudoire. Ugyanaz, amelyben Susanne lakott. A bal sarokban, baldachin alatt, félhomályban, életnagyságú kép. A kép Susannet ábrázolja, az arany ruhában. (Susanne tökéletes hasonmása Primerosenak.) Primerose rémülten bátrál a képtől, amely megmozdul. Vízcsikok hullámanak rajta át és lassan elmosásk, beborítják Susanne aranyruhás alakját, amely egyre jobban halványodik. A néző ebből megérti, hogy Susanne a vízbe ölte magát. A vicomte elfüggyözi a képet.

Primerose egyedül marad, de a kis toalett-tükörből is Susanne arca néz rá. Ijedten fordul el. A zenélőóra ugyanazt a gavotte-ot játssza, amelyet a 2. képben ő hegedült. Bejön az inas, virágokat hoz, elhelyezi azokat a vázákban, majd megfordul Primerose és a néző felé; ugyanaz az arc és alak, mint a kikiáltó az 1. képben.

Az inas bejelenti, hogy az elrontott zenélő-órát visszahozták. Bejön a fiatal segéd, a muzsikusk, Primerose első szerelmese. Ő hozza az órát, ő helyezi el. De Primeroset nem akarja megismerni. Primerose kétségbeesetten borul rá a pamlagra. Sír.

4.

Primerose kis palotájának szalonja. A közepén, hátul ajtó-ablak. Nagy társaság, sok nő. Inasok járnak-kelenek. Vendégek érkeznek. Kártyáznak, isznak, mulatnak. Tánc. Primerose idegenül borzongva húzódik félre tőlük. A vicomte szemrehányást tesz neki: mért ilyen barátságosan a vendégeihez? Primerose-

ből kitör a szenvedélyes keserűség; ő nem szereti ezeket az embereket. Ő nem erre az életre vágyódott, ő szerelmet keres. A vicomte únottan vállatvon és tovább megy. Féktelen tánc, valóságos orgia. (Élénk zenei illusztrálás.) Primerose egy fiatal nőt lát, aki ugyanabban az aranyháló-ruhában van, amelyet ő visel és ugyanolyan, mint ő. Ez a látomás üldözi végig a színpadon.

Most eszmél rá, hogy a ruha végzete, a ruha multja sodorja őt magával azon az úton, amelyet a boldogtalan Susanne járt végig, aki ebben a ruhában ölte magát a vízbe.

A szín üres. A bacchanál hangjai elenyésznek. Beoson a függöny mögé, majd visszatér. Már átöltözött és az aranyruha a karján van. Az ajtóahlakhoz rohan, fölrántja azt. Odalenn a Szajna zúg. Bedobja a ruhát a vízbe. Megkönnyebbülten mosolyog.

5.

Ugyanaz a terem. Az ablakon át holdfény árad be. Az óra üt. Primerose virraszt. Ideges, türelmetlen. A vicomte egész éjszaka nem volt otthon. Virrad.

Jön az inas. Hozza a ruhát és gúnyos mosollyal nyújtja át. Igen, igen, a kertész kifogta a vízből. Ugyalátszik, Madame véletlenül ejtette ki az ablakon...

Vad viaskodás a ruhával. Hát nem lehet ettől megszabadulni? Olyan, mint a háló, amely megfogta. A ruha eleinte a karján van, azután a vállára dobja egy türelmetlen mozdulattal, majd szeretné letépni, de nem sikerül. Vad mozdulatok. Küszködik. Olyan a ruha, mintha élő lény volna: minél jobban harcol ellene, minél inkább szeretné eldobni magától, annál jobban belecsavarodik, szorosan átfonja a testét az aranyháló, nem tud tőle szabadulni. Ajultan zuhan végig a földön. Mint gy ősszezűzött aranyzobor.

Igy találja a vicomte, aki ásítozva, gyűrött arccal érkezik haza. Fölemeli az ájult Primeroset. A lány magához tér, szemrehányásokat tesz, mire a vicomte ingerülten felel. Azután zokogni kezd, szenvedélyes gyöngédséggel öleli át a férfit, de az únottan ellöki magától.

6.

Kis párizsi utca, a külvárosban. Odon házak. Hull a hó. Primerose támolyogva közeledik az utcán. Mint az alvajáról. Egy-egy késői járókelő megy el mellette. Egy részeg. Támolyog. Nekiütődik. Az arcába néz, mosolyog. Primerose rémülten ismeri meg: ugyanaz az arc, mint a Morgue kikiáltója és az ő inasa! Fut, menekül. Egyenesen az apja boltja felé. A színpad fordul és ő már benn is van a csodálatos boltban, amelyet csak a hold fénye világít meg. Tik-tak... kakuk... Járnak az órák, meredt mosollyal néznek rá a babák. Oraütés. Egy pásztorlány és egy pásztorfiú táncol ki a nagy álló-órából. Óriási porcellánfigurák. Menuettet járnak. Primerose meggyötört arcán az emlékezés mosolya virul ki. Ő is megpróbál velük táncolni. De nem megy. Fáradt, a lába megcsuklik, a karja lehanyatlik... A pulton az árva, elhagyott hegedű. Utána nyúl, de aztán megdermed: a kirakati üvegen át, az utcáról, sejtelmes mosollyal bámul be rá, mintha őt hívogatná: a halott Susanne...

7.

A híd közepén, a Szajna fölött. Hull a hó, sűrű a köd. Messziről a nagyváros hangjai: robogás autóduda, moraj... (a Szajna zúgását illusztráló muzsika). A fáradt Primerose alig tud már vánszorogni. Egy-két járókelő surran át a hídon, meggörnyedve, feltűrt kabátgallérban, mint az árnyék. Mintha az aranyruha húzná le szegény Primerose tagjait a mélység felé... Egy rendőr megy át a hí-

don, lassú léptekkel. Primerose arcába néz. A lány tovább siet. Aztán megáll. Kitarja a karját és áthajlik a korláton. (Ugyanaz a muzsika, amely az 1. képben a sírból visszatérő halottak árnyékhatát vezette be.)

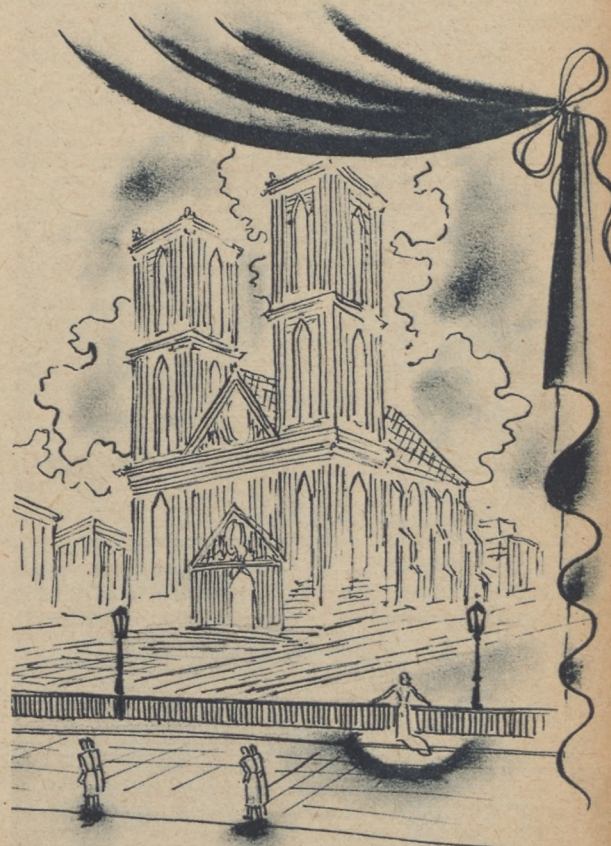
8.

Ismét a Morgue nagy csarnoka. Éjszaka. Teljes sötétség. Tizenkét óraütés hallatszik. A tizenkettedik óraütésbe beledörög a kopogás a kapun. Ismét lámpa imbolyog át a színen, kulcsok csörögnek, nehéz léptek csoszognak. Az öreg portás megy át álmosan a kapu felé. A kapu kinyílik, négy fekete csuklyás, titokzatos alak cipeli be a hordágyat. Leteszik a közepre. (Gyászos ütemek: kürtök, fagottok, gordonok.)

Az öreg portás félrehúzza a fekete leplet és a halott arcába világít. Azután keresztet vet. Megösmerte: ez az a kislány!... És az átkozott arany ruha... Az arany ruha, amely visszahozta legújabb áldozatát a Morgueba.

9.

Sötét szoba, amelybe azonban belopózik a csukott zsalugáteren át a reggeli napsugár. A szomszédos boltból idehallatszik: ka-kuk... tik-tak... Primerose most ébred fel álmából. Rémülten ugrik ki az ágyból, az ablakhoz rohan, valósággal fölszik az ablak, mire beárad diadalmasan a májusi reggeli fénye. Boldogan nyújtózik. Milyen jó élni... Könnyes szemmel és mosolyogva, táncolva és szökdécselve megy bútorról-bútorra, megsimogatja a rozszant vén holmikat, azután kinyújtja a kezét a hegedűje felé és játszik. Erre a hangra bedugja fejét a fiú. Boldog szerelmi duett. A zenekarból fölhangzik a tik-takoló és kakukoló órák idillikus románc.

A Kormányzó úr vasárnap megtekintette a Tóth Kálmán-utcai gyümölcsáróló-hűtőházat és beírta nevét az intézmény emlékkönyvébe

A szerzők (Szilágyi László és Huszka Jenő) Fedákkal a »Gyergyói bál« premierjén (Bojár felv.)

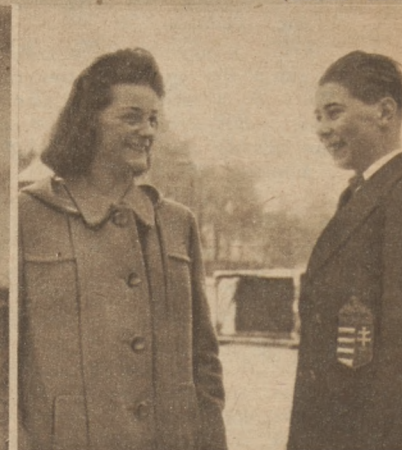
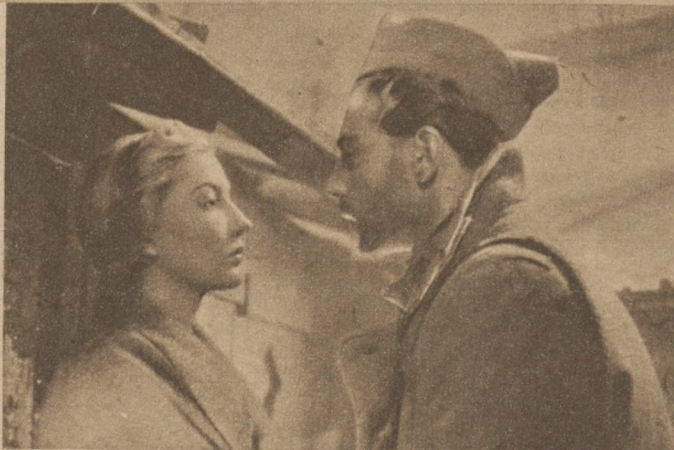

»Az ördög nem alszik« Szegeden sem... Madarász László és Jurik Julesi

Herezeg Ferenc meglátogatta a Hunnia-filmgyárat, ahol a »Gyurkovits-flük« című regényének filmváltozata készül. Mellette Turay Ida, kettőjük között Hamza Akos producer

»Két szerelmes óra«: a Fórum soron levő filmjei egyike. Corinne Luchaire és Jean Pierre Aumont a gyönyörű film főszereplői (Objektív film)

Kép a Műjégről: Musllek Márta, a bécsi bajnoknő Király Ede bajnokunkkal beszélget (Kántor felv.)

DE SZÉP...

ÍRTA: BRÓDY ISTVÁN

De szép, mikor az ember fiatal
De könnyű akkor minden diadal,
Siker az élet minden vonalán,
Csattan a csók, öledbe hull a lány,
A pénz, vagyon és minden földi kincs.
Könnyen azé, akinek gondja nincs,
Az ifjúság, a vágy, mely teljesül,
Az ifjúság, megállni emberül,
Bátran megvívni száz kézi tusát,
Sohase félni, — ez az ifjúság!

Óh, szép öregség! ... Nem szép, nem igaz,
Az öregember, virág közt a gaz,
Csak útba' van, csak baj már mindenütt,
Mellé talál, botjával hogyha üt,
Ezer a dolga, egy se sikerül,
Hamar fárad, csüggedten félreül,
Az asszony népre sóvárogva néz,
Tikkadt ajkára nem csurran a méz,
Már enni sem mer, beosztással él,
Már menni sem mer, néha-néha fél,
Fél a haláltól, de fél élni is,
Mindig a multról kezd beszélni is,
Elbabrál egy-két ócska holmival,
S imádsága a régi-régi dal:
De szép, amikor az ember fiatal,
De szép, mikor az ember fiatal! ...

* Szegény Bródy István, a magyar operett-rendezői kar doyenje néhány nappal hirtelen halála előtt juttatta el hozzánk közlés céljából ezt a versét, amelyből a halászejtem fuvalma leng, s amelyről mi sem sejtettük, hogy azt már mint — posthumus költeményét fogjuk megjelentetni ...

Kényes ízlésnek is megfelel a Marvel Puck kölnivíz, melyet meglepő természet-hűség és lenyűgöző vonzóerő jellemez.

UNGÁR GYÖRGY
VIRÁGOS BOLTJA
SZT. ISTVÁN-KÖRÚT 5
TELEFONSZÁM: 113-848

A legkedvesebb, legmeghatóbb és — leg-tökéletesebb B. Ú. É. K. — telefonon hangzott el ebben az esztendőben... Bulla Elma, akinek férje egy amerikai kórházban dolgozik, kábelen hívta fel Newyorkot, hogy boldog új-esztendőt kívánjon az urának. Az izgalmas és szokatlan üdvözlésnél tekintettel kellett lenni a föld forgására és a délkörökre is: Amerikában körülbelül hat órával jár előbbre a mutató, mint Budapesten, — tehát Bulla délután hat óra körüli időre kérte a kapcsolást: akkor volt Newyorkban éjféli. A hívás be is futott, csak a beszélgetés körül voltak némely nehézségek: Bulla ugyanis elvesztette azt a cédulát, amire feljegyezte, hogy mit is fog mondani régen látott urának... Így azután nagy dadogás következett s a három percre tervezett beszélgetés tíz percig tartott... Ami pénzben kifejezve, pontosan négyszáznegyven pengő és tizenhét fillér... De ezzel még nem fejeződött be a kalandos és megható üjvi üdvözlés: reggel hat óra körül újra csengett a telefon Bulla szobájában: Newyork jelentkezett! Kiderült, hogy az amerikai kábelközpont tévedésből újra kapcsolta Budapestet és ha már kapcsolta, Bulla Elma mindenestre beszélt még három percet, hogy megnyugtassa halátrarémült urát, aki nem tudta mire vélni a második hívást... Még csak annyit, hogy az udvarias amerikaiak ezért a második beszélgetésért nem kértek egy fillért sem — elismerték a tévedést...

Páger Antal és Szelezky Zita közölték az őket szerződötténi akaró filmgyártókkal, hogy ezentúl csak tizenötezer pengő gázsival szerződnek (külön-külön!) és egy évben legfeljebb négy-négy filmet hajlandók vállalni. Ilyen színészgázsit eddig még magyar film nem fizetett.

Ne tűrje tovább a fejbőr viszketését, korpászását, a hajhullást. Holnaptól kezdve

TARKA

mintegy varázsütésre ezen tünetek megszűnnek a Leton borkinos újszerű hajváz használata által. Fogjon még ma hozzá a Leton borkinos hajápoláshoz. Még ma este. A csekély befektetés százszorosan visszatérül a rögtön mutatkozó eredményben. Kapható mindenütt. Főraktár Hunnia laboratórium, Erzsébet-körút 56. Kis üveg 2.86, nagy üveg 4.14, kimerítő utasítással.

A Nemzeti Kamaraszínházban kedves szokássá vált, hogy a nap mint nap tárlás házak előtt színrekerülő Mária-darab művész-szereplői, vasárnap délutánonként és minden olyan ünnepnapon, amikor délutáni és esti előadásban játsszák a darabot, a két előadás között nagyszabású uzsonnával traktálják meg egymást. Természetesen mindig más és más a soros vendéglátó. Most vasárnap délután Tökés Anna volt a háziasszony, akiről, — indokoltan-e vagy indokolatlanul — azt tartja a nemzetiszínházi fáma, hogy kissé, hogy is mondjuk csak, — spórolós — olyan lukullusian gazdag traktamentummal lepte meg kollégáit, hogy azoknak szemé-szája elállt ebragadtatásukban. Mi volt mit tenődök: csak úgy losszulkhatták meg magukat, hogy Tökés Anna így lepálta őket, — hogy az utolsó morzsáig fellakmározottak mindent, úgy, hogy a háziasszonyi tisztet ellátó Tökés, — a szó szoros értelmében éhen maradt... Egy pogácsa nem sok, annyit sem hagyhat meg neki... De viszont egyszer s mindenkorra vége lett a köréje szótt harpagoni legendának...

Híre terjedt az utóbbi időben, hogy Ania Suli, akinek pillanatnyilag a Vig-

Kiss Ferenc, az új Cyrano vivójelenete a Nemzeti Színház Cyrano de Bergerac-felújításában

*

Amy Johnson, a világhíres óceánrepülő, aki a múlt héten Anglia partjainál a tengerbe zuhant. Felvételünk Amy Johnsont a férjével Pesten ábrázolja, amikor egy pilótapikniken itt tartózkodtak

D
LABO

Overman

BARBA

színház kabaréműsorában van igen szép dízősikere, — legközelebb férjhezmegy. Minthogy az ilyen személyes természetű híreket, — amelyek megírásával, — amennyiben igazak — mégsem szeretnénk lemaradni — minden esetben a legszigorúbban szoktuk ellenőrizni, a legérdekesebb felhez, a széphangú Anióhoz fordultunk, aki nevetve cáfolta meg a híresztelést:

— Tényleg megkérte valaki a kezemet, de férjhezmenetelről egyelőre szó sincsen. Annival kevésbé, minthogy egyelőre még nem vagyok elválva férjemtől. Ráthonyi Jánostól. Ha majd aktuális lesz a dolog, szólok...

*

»Fityirilly« a címe a Fővárosi Operett-színház soron következő zenés újodonságának. Egy áruházi elárutónő az operett hősnője. A darab szövegét a kabarétréfák és versikék ismert szerzője, Halász Rudolf írta. A kísérő zenét több zeneszerzővel szeretné a színház megírni.

*

A Belvárosban ma délelőtt a legnagyobb feltűnést a patricius Semler-cég kirakata keltette a Deák Ferenc-utca és Bécsi-utca sarkán. Ez a cég ugyanis prima minőségű, tiszta gyapjú férfi és női divatszövetekben még ma is a legnagyobb választékkal rendelkezik és kirakata — amelyet a főváros legszebb portálsorának ismer a nagyközönség — valósággal olyan, mint egy nagyszabású látványos divatbemutató. A közönség ma rendkívüli élénkséggel látogatta a több mint kileneven esztendeje fennálló céget.

*

Színhely a 12-es autobusz. idő délután

három óra. Csikorgó hideg, az utasok fáztósan dideregnek üléseiken. Alacsony, mokány kis kalauz járdogál az ülések között fel és alá s be nem áll a szája: »Tessenek parancsolni... Itt a jó finom szakaszjegy... avagy netalán átszállót... minden pénzből visszaadok... aki vesz, annak lesz, aki nem vesz, beteg lesz...«

Az emberek csak néznek. Nincsenek hozzászokva a mai világban, hogy embertársaiknak ilyen harsogóan jókedve leguen. A kis kalauznak azonban valóban üdítően jókedve van. Csillog a szeme, vidám a hangja, mindenkivel külön foglalkozik, majdnem azt mondanám, hogy külön »megakvirál« minden utast. Két utas egyszerre száll fel, egymás mellé ülnek le, mind a ketten szakaszjegyet kérnek s mind a ketten pengőssel fizetnek. A kis kalauz egyszerre két kézzel nyúl bele a táskájába, s egyszerre két kézzel ad vissza, egyik kezével az egyiknek, másikkal a másiknak, — mint egy zsonglőr... Fel van villanyozva az egész kocsi, szíjjelnének: minden utas mosolyog. Ime, egy pesti autobusz-kalauz, aki a híres amerikai »Keep smiling« elvet a maga kis birodalmában oly dicséretesen megvalósította. Megérdemli a dicséretet felettes hatóságától is. A száma 7956.

*

A nagy Márai-siker különböző találgatásokra ad okot nemcsak a színházak, de a közönség körében is, hogy vajjon Márait is elkapta-e a gépszij és mikor írja meg új darabját? Nos, elárulhatjuk, hogy az új Márai-darab már javában készül, mégpedig a »Vendéjáték Bolzanóban« című nagysikerű regényéből és most jön a szcenárió; a darab úgynevezett verses szindarab, költői színjáték lesz... Főszerepét Jávor Pál fogja játszani.

*

Erdélyi Mici keresztmama lett. Nővéreinek, Obrincsák Istvánnénak kedden reggel kislánya született s ő vállalta a keresztmamaságot. A kis Mária-Mici, valamint mamája és keresztmamája jól érzik magukat.

*

Gróf Woracziczkyne, Thain Bessy, aki egy évvel ezelőtt Amerikába utazott, rövidesen Budapestre érkezik Newyorkból. A Clipperral jön, — mint ezt egyik barátjének meg is írta.

*

Egyik népszerű művésznőnk most operettben vendégszerepel és szeszélyessége sok gondot okoz a színház vezetőségének. Erre a szeszélyességre való tekintettel óvatosságból most dublőzt szerződtettek egy másik tehetséges színművész nő személyében és ezt a tényt közölték is a szeszélyes primadonnával. Állítólag azóta csend van és nem kell félni semmiféle vihartól.

*

Az óbudai Kisfaludy Színház kimagasló művészeti eseménye R. Farkas Ida nagyszabású drámai alakítása a »Névtelen asszony« címszerepében. A kis külvárosi színház színpadáról messze kinőve, estéről-estére megrázó életszerűséggel és

nagyvonalúsággal kelt életre egy végzettől formált, tragikus asszonyi sorsot. Meggyőződésünk, hogy rövidesen egy nagyobb, nyilvánosabb pesti színpadon látja viszont a közönség. Főerőssége éppen hangjának drámai tömörsége és csengése, mely hibátlanul teljes szövegmondást eredményez. Filmre való hang...

Út a boldogsághoz:

Jegygyűri

Tillemann Sebestyén

ékszerboltjából

(Vilmos császár-út 12. sz.)

A cigány óvatosan nyúlt a kotló lúd alá és kiemelte az egyik tojást, melyet azon mód beledugott lyukas kabátja zsebébe. Mielőtt azonban folytathatta volna gaz műveletét és a többi tojást is elcsenhetné, az észrevétlenül odasompolygó puli belekapott ballába szárába. Ez a váratlan támadás teljesen fölborította a cigány jól kiagyalt tervét. Nemesak a fájdalom miatt, mely tekintélyes volt, hanem azon észszerű megfontolás folytán, hogy a kutya nemesak harap, hanem néhanapján ugat is, ha pedig ezt megcselekszi, úgy több mint valószínű, hogy a házbeliek közül valamelyik kinéz az istálló mellett levő kuszkuria felé, melyben fentvezett lúd teljesíti anyai kötelességeit, akkor pedig...

A cigány nagyot rúgott a puli felé. Miközben igen csúnyát mondott a cigányok ősi nyelvén, aztán kapta magát, s egy ugrással a kapun kívül termett. Varga Dani bá' hirtelen haragú ember hírében állott, mellékesen pedig igen jól tudott a vasvillával bánni, nem tanácsos megvárni, amíg megszámolja a lúd alatt levő tojásokat. Mert az ilyen paraszt még arra is képes, gondolta magában a cigány méltatlankodva. Mintha nem volna egészen mindegy, hogy valakinek tizennégy, vagy tizenöt apró libája kell ki egyszerre? Azonkívül az egyiket meg is nyomhatta volna az anyja, s akkor úgyis kampec, no úgy-e? De ha a szegény more zsebébe megy a tojás, akinek egy libucája sincsen, akkor összedől a világ. Érdekes! Gondolta tovább, miközben tekintélyes távolságot igyekezett maga s a tojás, meg a szélesen terpeszkedő parasztház közé ékelni.

»Apjuk, csak tizennégyen vannak.« Hozta meg a gyászhirot az asszony, aki valami különös ösztön folytán néhány perccel később kinézett a kuszkuria felé, ahol a puli, a jól végzett kötelesség kellemes tudatában, farkcsóválva fogadta.

»Hogy a...« és itt valami hosszú és kacskaringós következett, melyet a kisebbkorúakra való tekintettel inkább

A V É G Z E T

NOVELLA

IRTA: BETHLEN MARGIT

nem ismétlek. Értelme körülbelül az volt, amit a cigány tömören és egyszerűen ősi cigánynyelven fejtett ki az imént. »Most mit csinálunk? Karácsonyra harmincat ígértünk a bótnek, s a másik alatt is csak tizenöt van.«

»Majd elcserelek egyet az ángyomtól Kis Büdösön, ott még nem járt a bótos, nem értik a csízit, nem tudják a népek, hogy az ánglius csak karácsonykor szereti a libát, azt akkor drágábban fizet érte, mint máskor. Megmondom neki, hogy adok érte két kis kacsát, oszt kész«, vélte az asszony rövid töprengés után.

A gazda rábólintott. Egyszerre csak hangos hahotára fakadt. »Hát kendbe mi a nyavalya ütött? — kérdezte az asszony megbotránkozva. Hogyisne, való az röhögni, mint a fakutya, amikor kár éri a házat?

»Csak azon kacagok, hogy micsoda pofát vág majd az a tolvaj, amikor megsüti a tojást, azt kis liba van benne, amikor feltöri.« mondta végül Dani bá', még mindig nagyokat kuncogva bajsza alatt. »Kend is okosabban tenné, ha a dóga után nézne, mintsem örülne annak, amin nines mit örülni«, felelte az asszony, keskenyre húzva össze száját. A férfi abbahagyta a nevetést. Hiába, fehérnép, az nem érti a tréfát, nem úgy vannak teremtve az istenadták. Nem érdemes velök vitatkozni.

A cigány jó órát szedte a lábát, amíg a helyhez ért, ahol a szekerek éjszakára leállottak. A tűz már égett, a rajkók lehetőleg közel húzódtak hozzá, mert a tavaszi est hűvös volt. Felesége kendőbe burkoltan szoptatta a legkisebbet. »Hoztál valamit?« kérdezte parancsolólag inkább, mint kérdezőn.

»Hoztam hát. Tojást.« Felelt a másik és zsebébe mélyesztette tenyerét, de azon mód hirtelen ki is húzta.

»Eltörted, te nyavalyás esigány, te!« reccsent rá a menyecske, ahogy férjeura megrökönyödött arcába pillantott. De az ártatlansága tudatában önméretesen válaszolt:

»Hogy a devla rugjon meg, Zórika, gyémántvirág, hogy monhates ilyet, hogy összetörtem, amikor ujjal sem

TÜCSÖK TÁRLAT

nyultam hozzá! Nem törtem én ast össze ha mondom, csak...» és füstös tenyerében mint tálcán kínálta oda haragos életpárjának a kis, pelyhes, sárga, szélescsőrű libucát, melynek feje búbján, mint divatos hetyke kalap, ott ült még a tojásbéj egyik darabkája.

A cigánymenyecske keblében felébredt az ősi anyai ösztön. »Bubus... bubuska...« édesgette magához az apróságot, aztán határozott mozdulattal kivette férje kezéből s a csecsemő mellé dugta a kendő alá. »Májd felneveljük és amikor nágy les, megessük«, mondta szeretetteljes hanglejtéssel.

A kis liba e naptól fogva az utazó nagy család bennfentes tagjává lépett elő. Ott totyogott a rajkók és kölyökkutyák között, melyek eleinte, előbbieik elragadtatással, utóbbiak gyanakodva, majd mindketten közömbösen nézték, esipegetett az útszéli fűből s a földre hajított csirkebélből, melyen gyakorta össze is veszték, éjszakánként pedig ott aludt a csecsemő mellett a bolyhos kendő alatt, békésen, mintha ikertestvérek lennének, egy szőke pelyhes s egy fekete, göndörfürtű, sötétbőrű kis rajkó.

Gyorsan nőtt, mint fajtája általában, vidám volt és hangos, ha idegen közledett a szekértábor felé, hangos gágogással adott jelt, akár capitólumi ősei s az anyai gond és szeretet hiánya egyáltalán nem látszott meg rajta. Valószínűleg Zórikát tekintette anyjának, ha ugyan ezen számára ismeretlen fogalom fölött valaha is gondolkodott, valószínűbb azonban, hogy az e fölötti töprengés soha meg nem járta esztét. Elt, evett, nőtt és aludt, örült a napfénynek és az esőnek melyben kéjesen tárta ki fejlődő szárnyait, máskülönben pedig nem törődött elvont metafizikai fogalmakkal. Egyszóval bölcs volt, mint minden a teremtésben, amit az emberek meg nem mételeztek felesleges töprengéssel.

Az idő telt, karácsony este közelgett. A libucából szép, fehértollú gágogó jószág lett, Zórika szemefénye, melyet jobban őrzött valamennyi rajkónál. Arról álmodozott, hogy jövő tavasszal meggyűjti tojásait, megkölteti, felneveli a kis libákat, a pénzen vesz egy malacot, félévest, meghizlalja eladja, annyit kap érte, hogy kicserélhetik a vén kehes sárgát fiatal, daliás, ha mindjárt valami apróbb hibával ékeskedő lóval... már látta magát a kasban ülve, büszkén, akár a vajda felesége, mögötte megszámlálhatatlan gágogó, fehér libával... arról, hogy megegyék, már senki sem beszélt.

A végzet útjai kiszámíthatatlanok. Karácsonyelőtti napon így szólt Ferkó Katykóhoz, akit már régóta környékezett forró vonzalmával: »Ma délután átszaladok Pistáékhoz. Nem volna kedve velem tartani?«

»Hogyne«, — felelt a lány, s ez volt oka annak, hogy délután négy óra tájt, ép amikor a liba a tábor felé igyekezett a szomszéd rétről, melynek megmaradt fűvéről a jótékony szél eltakarította a havat, úgyhogy vigan lehetett esipegetni belőle, az autó elsuhant a szekértábor előtt. »Juj! de hideg van!« — didergett e pillanatban Katykó, fázóstan húzódva közelebb Ferkóhoz. Az végtől-végig megremegett a boldogságtól és bundáját egyik oldalon kitarva, beléhúzta a lányt: »Igy jó?« — kérdezte olyan forró hangon, hogy nem is volt szükség az őt a bundával együtt átölelő kar szorítására, hogy Katykó megértse a kérdés valódi értelmét. »Jó...« — felelt puhán, halkán, olyan halkán, hogy nem esdta, hogy Ferkó a nagy figyelmében nem vette észre azt a fehér villanást, mely ép akkor totyogott át az úton.

»Elütötte és meg sem állt és nincs disnyó és nincs ló és nincs liba és nincs semmi, hogy a devla üssön belé a disnyójába!« Jajveszékelt Zórika, két karjában hozva az élettelen kedvencet, melynek hosszú nyaka mint kókadt zászló lógott le karjáról. A cigány pillantást vetett rá, aztán hadvezérhez illő gyorsasággal összegezte a helyzetet: »Ezs bizsa megdöglött, hát ne bögi, de vágd el gyorsan a nyakát, hogy ne legyen belőle dög. Holnap karácsony van, megessük.«

A végzet útjai kifürkészhetetlenek. Anglius gyomornak készült, cigány gyomorba vándorolt, csak a karácsonyi időpont maradt meg. Hogy miért kívánta ezt így a sors? Ha ezt tudnók, jóval okosabbak lennének, mint ahogy vagyunk. Ámbár... a libának utóvégre igazán mindegy lehetett.

A »Tücsök« irodalmi és művészeti szövetkezetben tömörült művészek kiállításai egyéni szint jelentenek a magyar művészi életben. Allandó kiállításuk minden szakasza nívós és érdekes. A Rákóczi-úti helyiségben jelenleg Medgyessy, Borberek, Mikus szobrai, Egri, Barcsay, Karay, Barzó, Ballagi, Szalay, Kurucz képei és grafikái a legkiválóbbak a tárlaton. A többi művészek is jó munkákkal szerepelnek és a kiállítás minden darabján érzik, hogy nem az olcsó hatásvadászat, hanem a tiszta művészi célok lebegnek a rendezőség szeme előtt. A »Tücsök« helyiségei hiányt pótolnak képzőművészeti életünkben, mert nem kívülálló üzleti vállalkozása, hanem intím saját otthona egy csomó kiállító művésznek és így kiállításaiakon művész és közönség sokkal közvetlenebb kapcsolatba kerülhetnek egymással.

Mikus Sándor: Fésülködő

Ballagó Imre: Önarekép

Karay Gyula: Szoptató asszony

Medgyessy Ferenc: Gondolkodó

Tar István: Didergő asszony

RÓMAI LEVÉL

HÁBORÚS KARÁCSONY

Róma, 1941 január.

Fehér Karácsony Rómában! Hó a lapos háztetőkön, ahol fehér hó között szárad a frissen mosott fehérnemű. — hó a Pincio hűs magnolia levelein — hó a roskadozó pálmafák hegyes levelein.

A Villa Borghese dombján, lelkes sportifjúság csuszkal a sítalpakon, sőt az egyik meredekebb domboldalon ugrósáncot is csináltak. A Via Veneto, a római Váci-utca, divatos és »sikk« cukrászdái igyekeznek svájci sport szállók jellegét felvenni és »megjártassák« a római sportélet szerepét, amennyiben a bejárat körül sítalpak sorakoznak és bent, a bárpart mellett, lányok és fiúk vastag szövetnadrágban, nehéz cipőkben és színes gyapjúharisnyákban isszák a vermutot, vagy a Rómában szokásos »Amerikanót«.

A rómaiak számára a hó, éppen mert ritkaságszámba megy, különös örömet jelent és fenéig ki akarják élvezni ezt a saját, szinte »autarchikus« havat, mely lehetővé teszi, hogy itt, az Örök Városban is élvezzék a téli sportokat, melyekről sokan csak hallomásból tudtak...

Karácsonyfavásár a „Piazza d'España“-n

Olaszországban Karácsony nem jelenti ugyanazt a mindenképp érintő, megható családi ünnepet, mint nálunk. Az ajándékokat is, latin népek szokása szerint, inkább újévkor vagy Vízkeresztkor adják, de az olaszok napos, vidám, mosolygó lényei, a Karácsony és Vízkereszt közötti két hetet egyetlen hosszú ünnepé avatja.

Karácsonyfa sincs minden házban, de Rómában annyi idegen él, olyan sok a Kvirinálnál és Vatikánnál működő diplomata és újságíró, annyi az olaszhoz férjhezment, idegenből ideszámazott asszony, hogy a kertészek és virágárosok jó előre gondoskodnak fenyőfákra, melyeket a Piazza d'España gyönyörű, kétszázéves barokk lépcsőjén árulnak. A kicsi, vézna fűcskák 25–30 lirába (6–8 pengőbe) kerülnek, közepnagyságúak 50-be (12–15 pengőbe), míg az igazi nagy, a szoba mennyezetéig felérő szép fenyőkért 100–150 lirát (25–40 pengőt) is elkérnek.

Orchidea-tornyok és festett fikuszok

Éppen, mert Rómában, a karácsonyi vásár január 6-ig, tehát majdnem két hétig tart, az üzletekben nincs az a tolongás, mint máshol. Idén csupán a virág- és élelmiszerboltokban volt valóságos emberhalál és ezekben a boltokban alig lehetett megmozdulni. Az egyik híres régi borkereskedés, minden karácsonyi ajándék-dobozba sorsjegyet is rejtett...

Rómában a virágboltok régtől fogva igen nagy luxust fejtettek ki és ez megmaradt a háború ellenére is. Mindenfajta színű és alakú orchideák hívogatják a könnyelmű járókelőket, az egyik kirakatban kis, zöld orchideákból tornyot építettek, a másikban óriási, nagylevelű lila orchideák büszkélkednek, mellettük furesza színű, sárgás-vöröses, hosszúszerű exotikus növények bólogatnak, tovább pedig óriási, egy-két méter átmérőjű vörös és rózsaszín azaleák állnak nagy cserepekben.

A virágüzletek ajtai körül és az utcai virágbódékban mindenekelőtt fagyöngy lóg és ezüst, meg arany festékekkel, vagy tűz-színű lakkal befestett vastag fikuszágak díszelgnek. Ezek az arany, ezüst és vörös festékek bevont ágak, tengerentúli, bolondos milliomosnők körmeire emlékeztetnek és élénk színtellett varázsolnak a többnyire sötét római lakásokba, ahol dézsaszerű nagy vázákban állnak a földön.

A pápa rendeletére délután volt — a karácsonyi mise

Idén, a háborúra való tekintettel, elmaradt a szokásos éjjeli mise, mert a Pápa nem akarta, hogy a hívők éjjel, az első-tétésben és hidegben botorkáljanak haza és ezért megengedte, hogy a más években szokásos éjjeli misét, délután félőtkor tartásák meg. Rómában, a leghíresebb éjjeli mise mindig az Aracoeli templomban volt, melyet Juno templomának helyére, a magasba építettek és ahol, a monda szerint, a tiberi szibilla megjósolta Augustus császárnak Krisztus születését. Itt, ahol egy római császár először hallotta, hogy a világmegváltó földre száll, emlékeznék meg mindig legünnepélyesebben születésének éjszakájáról és ide jött el a legtöbb római, hogy Karácsony éjjelén meghallgassa az újjongó Alleluját. Idén is, bármennyire szokatlan volt, a szürke, téli délutáni hangulatban misére menni, igen sokan mentek fel a meredek lépcsőn, hogy háborús keretek között, de a régi hagyományhoz híven ünnepeljék meg a Szenteste vallásos hangulatát...

Amikor az emberek kilépnek a hófehér márványlépcsőre és maguk előtt látják a csendben és sötétben elterülő Piazza Vencziát, minden biznnyal észükbe jut, — amit a templomban talán elfelejtettek — hogy Róma újra háborús karácsonyt él, de történelmének sok ezer éve folyamán, sok háború elmúlt, de Róma azonban örökké él.

Báró Doblhoff Lily

Róma: Colonna Traiana

A Moszkva-szálló a Forradalom-téren, a moszkvai élet központja

MOSZKVAI LEVÉL

„GOSZTINICA MOSZKVA“

Moszkva, 1940 december végén.

Az 1940-ik év utolsó napjait éljük s közeledik Moszkvában is a karácsony, mit hazai naptár szerinti is január 7-től kezdve ünnepelek. A Szovjetunió fővárosában is örömmel készülnek az ünnepre: a fokozottabb szórakozásokra s e rövid moszkvai levélke arról számol be, hogyan szórakoznak ebben a fővárosban és hogyan örülnek egymásnak s az életnek!...

Záróra reggel három óra...

Moszkvában a záróra egységesen reggel három óra. Ekkor minden szórakozóhelynek egyformán be kell zárni. Vonatkozik ez vendéglőkre, táncoshelyekre és kávéházakra is, ha egyáltalában e városban közep európai fogalmak szerint kávéházakról lehet beszélni. Ugyanis kávéház tulajdonképpen alig kettő-három van az egész városban s ez is csak nagyszállodák földszinti helyiségeiben található. Európai értelemben vett mulatóhelyek, vagy bárók az egész városban nincsenek s így a szórakozás, nevezetesen a tánc vagy a mulatozás elsősorban a nagyobb szállodák éttermeiben zajlik le, ahol mindenütt igen kiváló állami jazz-zenekarok szórakoztatják a közönséget. Műsorukat önálló számokkal, táncprodukciókkal, vagy énekszámokkal tarkítják. A tánc ugyancsak egységesen megszabott időbeosztás szerint, minden nyilvános helyen este tíz órakor ér véget. Az egyes táncszámok között hosszabb-rövidebb szünet van, — a leghosszabb éjjel egy óraker, mikor a zenekar tagjai félórára félrevonulnak vacsorázni. A zenekar műsora igen változatos s a közönség minden táncot egyforma kedvvel táncol. Igen népszerű a tangó és a lassú keringő, de a klasszikus bécsi valcer is, amit régi bécsi melódiákra táncol a közönség. Nem igaz, hogy e táncoshelyeket csak a külföldiek látogatják. Akad ott bőven moszkvai lakos, vagy átutazó szovjetpolgár is. A hangulat igen kedélyes, sőt fesztelen. A moszkvai nők egyáltalán nem veszik rossz néven, ha illő formák között egy külföldi is táncra kéri őket. Nem kötelező a vacsora ezeken a helyeken, a fogyasztási árak általában olcsók, budapesti fogalmak, de a helyi kereseti viszonyok között is. A táncoshelyek látogatói sör, bort, esetleg pezsgőt rendelnek. Álljon itt tájékoztatoul néhány szám, ami fogalmat ad arról, hogy pengőben mennyibe kerül elsőrangú moszkvai helyeken a szórakozás:

„Szovjetszkoje sampenszkoje...“

Egy pengőért körülbelül öt rubelt lehet Moszkvában kapni. Egy üveg sör kb. öt-hat rubel, tehát egy pengő. Egy üveg kaukázusi bor, tehát jobb fajta, huszonhat-huszonnyolc rubel, vagyis öt-hat pengő, míg az egységes szovjet pezsgő a »szovjetszkoje sampenszkoje«, ami igen kellemes, ha nem túl erős ital is, mindenütt 45 rubelbe kerül, tehát 9 pengőbe, ugyanaz a pezsgő üzletben pontosan 21 rubel, kb. 4 pengő. Egy csésze kávé 3 rubel, (80 fillér) elsőrangú helyen. A szórakozóhelyeken soha nem fordul elő, hogy a fogyasztás fokozása érdekében valamiféle »intézkedés« történjen.

Hasonló táncoshelyiségekkel rendelkezik Moszkvában a Metropol, a National, a Savoy, a Moszkva, valamint egyéb szállodák is. Ezek a város középpontjában fekszenek, közel a Kreml-hez s a Forradalom terehez. Természetesen vannak szerényebb táncos szórakozóhelyek is, távolabb a város középpontjától, ahol az árak is valamivel olcsóbbak.

E levél címének a »Gosztinica Moszkva«-t adtuk. »Vendégfogadó Moszkva városához«, mit különben képünk is ábrázol. Míg a moszkvai nagyszállodák még békebeliek, ez a város középpontján, a Forradalom terén épült fényes épület alig egy-két évvel ezelőtt készült el, s minden tekintetben méltó társa az amerikai nagyszállodáknak. Együttal központja is az éjjeli életnek, valamint vacsorázó, táncoló s zenehallgatási lehetőségeknek. Közél kétezer szobája van, az épület egyik lejárója pedig közvetlenül a földalattihoz vezet.

Hét emeleten, köztük egy tetőtérrezen is kávéházak, táncoshelyiségek és éttermek vannak elhelyezve. A földszinti márvány-előcsarnokból hangtalanul suhannak fel a liftek a különböző emeletekre, hol tarka-barka közönség tölti meg állandóan a különböző helyiségeket. Mindenütt szertartásos udvariassággal köszöntő a fekete ruhás üzletvezető a vendéget, legyen az akár egyszerű matróz, vagy jólöltözött külföldi. A különböző emeletkről felejtethetetlen a kilátás a moszkvai éjszakára. A szálloda előtt pedig zúg az élet: autbuszok, trolleybuszok, villamosok, üzemi autók és taxik közlekednek s emberek százaai állnak sorba, várva a közlekedési rendőr intézkedéseit.

Utolsó hírünk: a moszkvai nők igen egyszerűen és izlésesen öltözködnek, kalapot nemigen hordanak, hanem télen szőrme-sapkát, nyáron semmit. Majdnem mind közepen választja el és simára fésüli a haját, nagyon jól táncol s igen sok köztük az igazán szép nő.

Pjotr Aladarovics Ljubityel

Általános sikert aratott a karácsonyi számban közölt becenév-sorozat. Most pótlólag közlünk további becenéveket.

Frici = Nicki Alfrédné
 Bill = Gróf Pálffy-Daun József
 Pikolo = Harmos Alfréd
 Lambi = Mozdoványi Sándor
 Jimmy = Gróf Erdődy Zseni
 Tompusz = Báró Radvánszky Antal
 Vitészke = Selmeczy Lászlóné
 Piki = Gróf Széchenyi István
 Pónó = Ögróf Pallavicini Alfonz
 Bébi = Gróf Erdődy Franci
 Uvi = Stühmer Géza
 Fleki = Szinnyey-Merse György
 Lolo = Hedry Ferencné
 Pege = Konkoly-Thege Kálmán
 Matuska = Orley Györgyné
 Decko = Lauber Dezső
 Bumbó = Erdőhegyi Lajos
 Mixi = Báró Vécsey Miklós
 Rigó = Báró Hatvány Károlyné
 Mauzi = Gróf Pálffy-Daun Józsefné
 Pirkó = Báró Podmaniczky Attiláné
 Karló = Mikecz Károly
 Babi = Fabinyi Istvánné
 Isti = Gróf Csáky István
 Tucsi = Scitovszky Aladár
 Béci = Dr. Tórfly Béla
 Skót = Schmidt Richard
 Csala, vagy Teke = Kégl György
 Sibi = Sorg Jenő
 Hetta = Wenckheim Henriette grófnő
 Mica = Báró Láng Boldizsárné
 Ita = Báró Láng Mihályné
 Bretli = Otrubay Károly
 Ali = Biró Pálné
 Dódi = Siklóssy József
 Elnök = Chorin Ferenc
 Lojzi = Vuk Alajos
 Pitykó = Jeszenszky Ferenc
 Bé = Herceg Liechtenstein Emánuel
 Pauli = Apponyi Paula grófnő
 Albi = Pejacsevich Albert gróf
 Albi = Báró Radvánszky Albert
 Lujszka = Heinrich Gáborné
 Főbaróné = Reimann Ernőné
 Ezredes = Perczel Tamás
 Pici = Hagenmacher Henrikné
 Csöppke = Hager Ottó
 Tuki = Perczel Miklós
 Susáki = Rudán László
 Huputy = Huber Mihály
 Kuli = Konkoly-Thege Kálmán
 Spaci = Binder Ottó
 Rucs = Hohenlohe Rudolf herceg
 Szuzi = Taby Imre
 Nándi = Szabó Nándor
 Palcsi = Bakonvi Pál
 Pulcsi = Jármay Pál
 Maika = Dr. Koós Györgyné
 Maina = Somssich Andor Pálné
 Mókuci = Farkas Imre
 Iffi = Zichy Marie Eugénie grófnő
 Etti = Gróf Eszterházy Tamásné
 Sziszi = Perczel Erzsébet
 Poto = Gróf Eszterházy András
 Baby = Erdődi Franciska grófnő
 Nuczi = Gróf Festetics Ernő
 Miró = Darányi Györgyné
 Johny = Eszterházy János gróf
 Charlie = Eszterházy Károly gróf
 Jungó = Drejzner Ivánné
 Lányi = Somogyi Béláné
 Jáva = Skubltis Sándor
 Jokó = Pucher József
 Susu = Szuppán Sarolta
 Motyó = Gróf Andrassy Mihályné
 Hugyi = Iklódi-Szabó Andorné
 Gysuzi = Toszt György
 Tonchette = Cziráky Antonia
 Dani = Báró Báffy Dániel
 Olti = Gróf Széchenyi Taszilóné
 Mókica = Gariboldi Róbert
 Mani = Orbán Lászlóné
 Jobi = Bethlen Gábor gróf
 Baba = Horváth Dezsőné
 Mária = Gróf Andrassy Manóné
 Mukj = Somssich Mária
 Matyi = Sztankovich Viktor
 Orsi = Somssich Gyuláné
 Bungyur = Dr. Horváth György
 Dyna = Schmidt Richárdné

KÖNYVPREMIEREK

ERDÉLY LELKE.

Megjelent Ignác Rózsa erdélyi tündér-albuma.

Csodaszép könyv jelent meg a magyar könyvpiacra. Erdély lelke a címe. A páratlanul gazdag, tündérszép könyvnek, amelyet a legkiválóbb erdélyi írók és költők írnak s helyet kap benne a szépirodalom kivül, Erdély szépségeinek, műkincsének, népművészetének méltatása is, a legavatottabb és legismertebb erdélyi tollakból. Kilencvenhat képtábla ábrázolja Erdély városait, természeti szépségeit, műkincseit, népművészetét és népi életét. Kacagató erdélyi adomagyűjtemény is szerepel a tehetséges és szórakoztató albumban, amely bibliofil-kiállításban a magyar illusztrációs technika magas színvonalát hirdető iparművészeti kötetben jelent meg. Ignác Rózsa, a kitűnő írónő büszke lehet erre a szerkesztői munkájára, amelyet páratlan érzékkel és hozzáértéssel állított össze. Zilahy Lajos írta a briliáns munka szép előszavát. (Dante.)

Kolozs Pál:

TIZENNEGY NAP.

Tizennégy nap. Ez a címe Kolozs Pál könyvének. Hallgassuk csak e rövid mondat fenséges zenéjét, jelképes jelentését: *Tizennégy nap... Tizennégy nap...* Mint ha a történelem óriási kereké most fordulna éppen es ezt esikorogná, ezt mennydörgőné, ezt szolozsmázná: »Tizennégy nap...» Arról a két hétről mond izgalmas mesét az író, amelyet mi, magyarok, nem fogunk elfelejteni sohasem: Észak-Erdély visszavételének napjairól. Ott haladt, nem is száguldó kerekéken, hanem a lélek kibontott szárnyain szállva, a föl-szabadító sereg élén. Képzletünk kibontja szárnyát és vele száguld, az íróval járja be az országutakat, a hegyeket, a völgyeket, a városokat, a falvakat. Szuggesztív hatású írásmű ez! Az újságíró szeme mindent észrevesz és — az író tolla mindezt megörökíti, erővel és lendülettel, színesen és a valóság illúziójával. A könyv befűt át meg átfonja egy különös, nemes férfiúra esellő-bűgása. Az erdélyi ember, a hazatérő zarándok személyisége ad külön varázst e soroknak. Nagy élményt közvetít az író az olvasó felé — nagy élmény elolvasni ezt a könyvet!

Bundát

vőkát, prémezést
 jutányosan

ALADÁR
 ATTILA

bírószági szakértő, szücsmesternél

csak VI., Ó-utca 36

A Budapesti Ének- és Zenekar egyesület az évad második felében három estén Bach-kollégiumot tart a Zeneművészeti Főiskolában. Január 21-én a halhatatlan mester szólóének, vegyeskar és zenekarra irt három kantátája: Erős várunk az Úr (Reformációkantáta), Az Úr Fia eljött és Jöjj már, ajtóit végső óra; február 25-én a Kromatikus fantázia és fuga, a d-moll hegedű-partita és a Hármass-verseny kerül előadásra. A ciklus harmadik hangversenye: a JÁNOSPASSIÓ. A kollégium éneklistái: Báthy Anna, Bysszen Irén, Basilides Mária, Rösler Endre, Nagypál László, Tibor Zoltán, Kálmán Oszkár és dr. Győri Pál. További közreműködői: Thomán Mária (hegedű), Jency Zoltán (fuvola) és Zalányi Aladár (orgona). Felolvas és vezényel Lichtenberg Emil. A passióhoz dr. Hegedűs Loránt tart bevezető előadást. Február 5-én az Egyesület HAYDN, a Teremtés című oratóriumát adja elő. Szólok: Tamás Ilona, Rösler Endre és Kálmán Oszkár.

CIPŐFESTÉS ESTÉLYI

ESTÉLYI
 művészies,
 garanciával

Belvárosi Cipőkellék IV., Kecskeméti-utca 3.

EZ A TERMÉSZETES SZÉPSÉG FORRÁSA

Schadek Antalné
 citrom C-vitaminos
 kozmetikai készítményei csodás hatásúak!

Asszonyom!
 Ebben bízhat!

Törvényesen védve 67951. sz.

A modern szépségápolásnak legújabb eljárása a különböző természetes vitaminok helyes alkalmazása. A természet által nyújtott erőket, anyagokat használjuk fel a legegyszerűbb módon a legnagyobb sikerrel. A citrom nedvének és olajának könnyen felszívódó, de rendkívül tömény »C« vitamin-tartalmát alkalmazzuk a citromos kozmetikumokban. Azt tudjuk, hogy a bőrnek nemcsak zsíradékra van szüksége, hanem vitaminokra is. A citromban levő C-vitamin serkenti a bőr vérforgását, emeli a bőrmirigyek tevékenységét és kiválasztását.

A meglazult, petyhüdt izmok visszatérnek rugalmasságukat. A ráncos arcból ismét sima, üde, fiatalos, friss és tiszta lesz. A legmagasabb korban is megtartja hamvaságát. Szinte csodát tesz a citrom C-vitaminja a bőr szárazsága, érdessége, ráncosodása, zsírossága, tág pórus, mitesszer, pattanás, szepöl és egyéb bőrszépséghibák esetében. A bőrfelület állandóan ép, zárt, sima és ápolts lesz.

Schadek Antalné igen nagy sülyt helyez arra, hogy fiatal lányok már a serdülő korban megismerjék ezen természetes szépségápolást, mert ha ebben a korban helytelenül kezelik az arcot, akkor egész életükre helyrehozhatatlan hibát követnek el, amely kihatással lesz lelkiállagukra, kedélyükre, önbizalmukra és jövőjükre. Az egészség és szépség a legnagyobb kincs. A természetet igen segíteni kell, de meghamisítani nem szabad. Vissza kell térni a természetes anyagokhoz. Szóljunk le a kendőzészről. A bőrszépséghibákat nem eltakarni, hanem a bőrt ápolni és rendbehozni kell. Jelszavunk: Szépségápolás! Egészségápolás!

Citrom C-vitaminos készítmények:

CITROM nedvdús créme nappalra, púder alá	2.20 P
CITROM zsíros kenőcs éjjelre	2.76 P
CITROM kenőcs szepöl ellen	4.40 P
CITROM olaj arc tisztításra	2.40 P
CITROM ránceltávolító olaj	1.76 P
CITROM arcviz, fényes, mitesszeres, zsíros arcból, pattanás ellen	2.20 P
CITROM szappan	1.32 P
CITROM púder minden színben	3.96 P
CITROM krémruzs, színezése rózsaszírommal	1.76 P
CITROM kölni	3.86 P

Egyéni arc- és fénykezelések. Hajszálirtás. Villanykezelés. Citrom C-vitaminos pakkolások testápolás céljából. Megtanítjuk hölgyeinket készítményeink helyes otthoni alkalmazására.

SCHADEK ANTALNÉ

kozmetikai intézete Budapest, IV. ker. Váci-utca 9. I. em. 3. Corsó-mozi ház.

Vidéki szétküldés az összeg beküldése mellett portóköltség P — 70.

ALMODNI MERTÜNK.

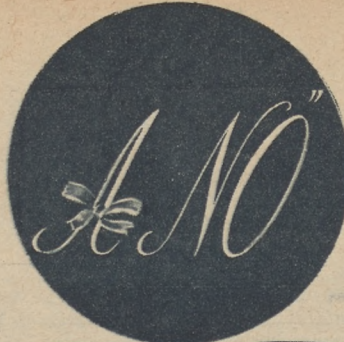
Magyar Sándor regénye.

A nagy magyar óceánrepülő emlékezésével, élete egy szakaszának és a diadalmas magyar óceánrepülésnek elragadó közvetlenséggel megírt története. Felejthetetlen, élményi képet ad az amerikai magyarság küzdelmes életéről és arról, hogyan született meg, hogyan vált valóra a magyar óceánrepülés gondolata. (Révai)

NEOKRATIN
 fejfájás, térdfájdalmak ellen
 Patikában P 1.50,
 60 és 24 fill.

BÁLI RUHÁK

DIVAT TARKA BARKA

Inspekción tartottunk a hegyekben, hogy tájékoztatni tudjuk olvasóinkat az idei téli sportdivatról. Meglepe-éssel tapasztaltuk, hogy a sieléshez milyen egyszerű öszzedállításokat hordanak, de annál nagyobb a luxus a sí után és sétához. Alkalmunk volt a sport angolosdivatú öltözködés leghivatottabb és legelismertebb személyét, Dünn Alice-t néhány szóra a Svábhegyen meginterjúvolni. Ezúttal is élő reklámja volt zsánerének fehér teddy-beer, kapucnis kabátjában, világoskék, sötét kasmirral bélelt, ugyanolyan sportlúzában, fekete burberry, remekszabású siugronadrágban, sörvög szörkesztyűben. A következőket mondta: »Sieléshez célszerűen kell öltözködni, ragaszkodva mindig a klasszikus szabáshoz és csak harmonikus színhatásokban engedhetünk meg merészet és újat. Azonban a sí utáni »after-ski« viseletnek, vagy téli sétának külön divatja van. Sötét- és világos árnyalatú férfizakó, őzbőr cardigan, kapucnis tweed, vagy teddy-beer-kabátok, színes düftinzakó, színes szövetingek, pulóverek, flanelpantalló, szövetroadrág, élénk színű kasmírsálak. Továbbá skót kockás shirtök, színes cordszoknyákkal, imprimé jersey dressing-gown pyjama nadrággal: és még sok minden dominál ebben a divatban.« Mit hoz a tavaszi divat? »Én már dolgozom tavaszi kollekciónon, mely különleges anyagban és szabásban meglepetéseket tartogat.

Dünn Alice fehér »teddy-beer« sikabátban (Sándor Agnes felv.)

*
A legszebb asszonyok a Géva kozmetikába járnak! Újszerű arcápolás. IV., Irányi-utca 21. Tel.: 384-235.

*
Az estélyiruhákhoz divatos csipkészszerű muszlinzsebkendőkkel kétujjnyi széles arany- vagy ezüstkarkötővel erősítik karjukhoz az amerikai divatdámák. A karkötő óriás briliáns monogram díszíti.

*
A magyar főváros — jelek szerint — nagyvonalú farsangra készül. Élénk vásárlások indultak meg máris a farsang egyik legfontosabb öltözködéscikkében: cipőkben. Az országos hírű Münchengrázti Cipők elegáns Kossuth Lajos-utcai boltjában különösen az ezüst- és aranyzandálok — telitalppal — is kerestettek. Az urak lakkcipőket vásárolnak (egyszerű, elegáns vonal a divat), továbbá lakkfényességű boxcipőket. Bizonyos, hogy Münchengráztiék választéka most még teljes.

*
A francia St. Cyr kadettek egyenruhája után estélyiruha készült Amerikában. A ruha fehér szövet, aranygombokkal, a balról on piros és fehér kakastollal, ugyanolyan kakastoll díszíti a kabátka jobboldali zsebét.

*
Nagy virágbrossok tündöklő színei ragyognak egy most érkezett newyorki »Harpers Bazaar« lapjain. Már kora ősszel láttuk, hogy az idei ékszerdivat a virágok jegyében bontakozik ki. Pompázó rózsák, finomszínű szekfűk, herangvirágok kelnek gyémántosan szípközbe életre az ékszertervező művészek kezei alól. Az új gyönyörű arany-szín, a »D'or vert«-zöldarany lökéletes és finom alapanyaga ezeknek a sokszínű félnemes kövekkel kirakott virágbrossoknak és klipszeknek, amelyek nélkül ma egyetlen toalet sem mondható teljesen befejezettnek. Elmondhatatlanul szép és exkluzív modellek láthatók ezekből az új virágtűkből Arkanzas Váci-utca 20. alatti különleges üzletében: Készpénzzel mutatja be őket Arkanzas minden érdeklődő hölgynek.

*
Amerikában egy kis »egyszerű« délutáni ruhát térdig nerccel díszítenek.

*
Karácsonyi számunkban bemutattuk Simor Erzsébet filccel kombinált breitschwarzbundáját. A remek bunda Strenger Jenő szücsmester modelje (IV., Fehérvári-utca 16. szám).

*
A január 10-i Hungáriában megtartandó nagy divatrevü főpróbáját közvetítette a rádió. Anca Suli és Déry Sándor énekeltek. Feszler Károly, az Ipartestület elnöke beszédet tartott. A rendezés nehéz munkájában résztvesznek dr. Bánóczy Dezső és Palla Akos, az Ipartestület főjegyzője is.

Kölcsön is ad szörmebeléptőt, bolerót, csekély díjért
PALUGYAI GYÖZŐ VIKTOR
IV., Váci-utca 15 szücs kölcsönosztálya Telefon: 380-121

Perzsabundák,
szilbundák, perzsa-
lábbundák olcsón **Pilát** szücs, Ferenc-
kőrút 32, II. 3.

BUNDÁK rendelésre
a legolcsóbban
Nagy Antal szücsnél
Budapest, Deák-tér 1., II. 7. Telefon: 334-041

BUNDÁT legolcsóbban
a készítőnél
FESTÉS Pollák szücs ALSÓERDŐSOR 6
ALAKÍTÁS (a Divatcsarnoknál.)

LORÁND KOZMETIKA
AZ IGENYES HÖLGYEK SZÉPSÉGSZALONJA
BUDAPEST-MUSSOLINI-TÉR 3.-TELEFON:424-572

1. Parasztrózsaszín taft báliruha, cakkozottszerű váll- és szoknyafodrokkal
2. Vízöld muszlin bál toalett, dúsan húzott, glöknis szoknyával. A vállrész kendőszerűen esavarodik a derék köré, mely alatt két strasszklipsszel van lefogva. A vízöld-színű »vállkendő« alatt rózsaszín muszlin mellrész feszül

3. Fehér túlltoalett, babos bő szoknyával. A derék fekete-fehér csikos taft- vagy fekete bársonyszalagokkal aplikált fehér túll. A vállfűsű fehér túll finom csipkével a szélén (Molnár Eva rajza)

A „GYERGYÓI BÁL” RUHÁI

1. Kollár Livia: Fehér tültruha, kék masnikkal és rózsaszín virágkoszorúcskával a krinolinon.
2. Fedák Sári: Fekete brokát toalett, ezüstlamé- és csipke-dísszel, strasszkövekkel kirakott derékdísszel.
3. Zimonyi Márta: Fehér selyem díszmagyarja, — ezüst csipkebeállításokkal, ezüst fejdísz.
4. Fejes Teri: Középkék csikos taft krinolin, kék tüllel.
5. Fedák Sári: Fréz brokát ruhája fekete selyemcsipke-fodrokkal, — fekete bársonyszalaggal a derékon.

(Molnár Éva rajzai)

Bozzay Margit Postája

Bozzay Margit, a kitünő író nő ebben a rovatban minden hozzá intézett levélre válaszol, tanácsal, útmutatással, ha kell, vigasszal, megnyugtatóssal szolgál olvasóinknak, akik problémáikkal, kételyeikkel hozzáfordulnak.

*

Karácsony. Azt kérdezi, hogy mit csináljon tizenhétéves lányával, aki egyáltalán nem akarja megérteni a változott viszonyokat és aki visszautasította a karácsonyi ajándékokat, mert azok »nem voltak olyan értékesek, mint eddig«.

Felelet. Vegye el tőle az összeset és ne is adja vissza. Akkor sem, ha kéri, sőt akkor sem, ha szüksége lesz rá. Hogy azonban a dolgok idáig fajultak, ne vegye rossznéven, maga az oka. Mert miért kell egy kis lányt hozzászoktatni a tisztaselyem fehéreneműhöz, harisnyához és eredeti francia kozmetikai szerekhez? Nem gondolja, hogy nagyon jó lett volna neki a nem tisztaselyem és a hazai áru is? Rettenetes hiba ez nálunk, hogy a lányokat nem szerénységre, hanem követelésre, nagyvárásra szoktatják és nevelik és hogy azok emiatt azután először a szüleikkel, azután a férjükkel szemben olyan követelésekkel lépnek fel, amit nem lehet teljesíteni. Jó lenne, ha nevelési elvein egyebekben is változtatna. Legelőször is azon, hogy a kis lány körül minden munkát befilt. Végezzék el egyedül. A szobája takarítását és a harisnyái stoppolását is. Sőt, abba sem fog belehalni, ha kivasalja a fehéreneműjét. Ezenkívül segítsen magának a bevásárlásban és egyebekben is. Okos dolog lenne, ha elvégeztetne vele egy háztartási tanfolyamot, mert lehetetlen, hogy valaki ilyen fiatalon megszokja a teljes semmittevést és felelőtleniséget. Annál is inkább, mert ahogy leveleiből látom, szüksége is lesz rá, hogy értsen a háztartáshoz és megtanuljon dolgozni.

Celldömölk. Azt kérdezi kedves kis tizenhatéves lány, hogy hogyan lehet filmszínésznő?

Felelet. Először úgy, hogy jelentkezik egyik filmiskolába tanulónak. Ha van tehetsége, felveszik, ha nincs, nem. Ez az egyik út. A másikhoz nem kell iskola, általában semmi sem kell, csak kivételes tehetség, sok egyéb kivételes valamivel. Ezeket észre kell valakinek venni és föl kell használni. Hogy

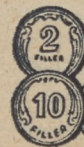
a két út közül melyiken induljon, magától függ, illetve a körülményeitől. Ne vegye rossznéven, hogy nem magánlevélben válaszolok, de túlságos nagy elfoglaltságom miatt ezt csak a legtrikább esetben és nem nyilvánosság elé való kérdésekben teszem.

Szöke. Azt szeretné tudni, hogy miután egy egészen komoly férfismerőst, több mint egyévi udvarlás után egy másik, egészen reménytelen miatt elengedett, hogyan szerezzen helyette másikat?

Felelet. Látja, ilyenek maguk lányok, még akkor is, ha már elmúltak húszesztendősek. Van egy komoly, rendes udvarlójuk, aki nem vár mást, csak egy kis bátorítást, hogy nyilatkozzék, aki nagyon szépen el tudná tartani a feleségét, nagyon jó férj lenne és nem veszik semmibe, nem törődnek vele, mert máshá szerelmeseik. Olyanba, akinek eszéágában sincs, hogy elvegye magukat, sőt akivel már hónapok óta még a pajtási viszony is megszokadt. És mikor végre ez a rendes ember megúja a semmibevétést és elmegy, kétségbeesetten utána kapnak és szeretnék visszaszerezni. Rémes... Hát nem tudják kicsit előbb elövenni a jobbik eszüket? Kicsit előbb kompromisszumot kötni? Látja, látja! És most szeretne egy »pótlást«. Hogy hol szerezhetné meg? Elsősorban társaságban. Férjes barátok, rokonok segítségével. Másodsorban valami klubban, ahova be kellene iratkoznia. Ez is olyan legyen, ahol van valami ismerős, mert egyedül nem ülhet le egy sarokba és várhatja, amíg brüdzselni vagy beszélgetni hívják. A többi utat már megpróbálta és sikertelenül. Most induljon el ezeken és akarja, hogy az új esztendő meghozza a sikert, amelyet azonban okosabban használjon ki.

Mellékutca. Mi módon találhatna elhelyezkedést a szakmájában és mi módon szerezhetne társaságot?

Felelet. Ma egy ritmikus és gyógytornatanárnő, aki gyógy-masszázzsal és csecsemőtornával is foglalkozik, nem elveszett ember. Ha elhelyezkedni nem tud, társuljon valakivel. Meg fog élni, annyi bizonyos. A munkával együtt jön majd a társaság is, hiszen sok nővel kerül össze, akik ha megkedvelik, meghívják... A másik dolgot hagyja. Se ne írjon, se ne kérdezősködjék. Aki elment és aki olyan messze ment, azután nem szabad megfordulni. Ez leköti lelkileg, elveszi a kedvét más emberektől és megfosztja a ruganyosságtól. Nincs értelme... Ne vegye rossznéven, hogy nem magánlevélben válaszolok, de minden választ meg lehet írni úgy, hogy a hozzátartozók ne ismerjék fel, kiról van szó. Remélem, megtalálja azért így is, hisz jelgének kedvenc verse címét adtam.

Jó és olcsó

a Darmol. Beváltja, amíg ér.
Nincs vele bajlódás, teaofózás,
rossz íz. — Jóízű hashajtó a

Már 14 fillérről is gyógyszerárban.

DARMOL

NE TŰRJE TOVÁBB a fejbőr viszketését, korpázását, a haj hullását!

Holnaptól kezdve
ezek a tünetek megszűnnek!

A fejbőr viszketése és a korpaképződés nem csupán többé-kevésbé visszataszító és ápolatlanság benyomását kelti, hanem megindítja a hajhullásnak. Ezen segít gyökeresen és azonnal a Leton borkinos hajvíz. Megmossa a haját shamponnal. Utána bedörzsöli a Leton borkinos hajvízzel.

Mintegy varázsütésre eltűnik a korpá
és a fejbőr viszketése is megszűnik!

Rendszeres használatnál, utasítás szerint, ezek a jelenségek többé nem térnek vissza, a hajhullás pedig megáll.

Más előnyei is vannak a Leton borkinos hajvíznek. A korpá és a hajszálok elcsenevezésedése a hajbőr elégtelen táplálkozásával függ össze.

Amikor Leton borkinos hajvízzel dörzsöljük a fejbőrt, ugyanakkor megfelelő tápláló erősítőseket szállítunk a hajgyökereknek. Ezáltal a gyökerek visszanyerik életerejüket és egészségüket. A káros kipárolgások megszűnnek, a zsenge hajszálok megerősödnek; az egész hajzat visszanyeri dús sűrűségét és rugalmasságát, természetes fényét. Megakadályozza a haj idő előtti őszülését. Fogjon még ma hozzá a Leton borkinos hajápoláshoz. Még ma este! A csekély befektetés százaszorosán visszatérül az eredményben, mely azonnal mutatkozik. Minden egyes napi késéssel helyrehozhatatlan kárt okozhatának!

Beszerezhető gyógyszertárakban, drogériákban és illatszerészeknél. Kis üveg P 2.88, nagy üveg P 4.14. Ha valahol nem volna, töltsé ki ezt a szelvényt, vágja ki és ragassza egy levelezőlapra és tegye postára.

Itt levágandó!

T.

F. Sz.

Hunnia Laboratórium

Budapest

Erzsébet-körút 56

Kérek egy kis — nagy üveg Leton borkinos hajvizet küldeni utánvétellel, használati utasítással.

Név:

Pontos cím:

LÓVERSENY ÍRJA: KARÁDI LAJOS

A PREMIER Szinte félve veszem a kezembe a tolat. Mit keres a »szakíró« a csengő hangok, a táncos lábak birodalmában... Ámbár, ami a táncos lábakat illeti... ilyen a telivilágban is akad (különösen az ügelen). No meg ha jól meggondoljuk, a zöld gyepter birodalmának is megvannak a maga teliver szarjai. Ezeket is féltő gonddal készítik elő egy-egy felépésre. Minden valamirevaló nagyságnak külön öltözője, sőt öltöztetője van s amikor cifrára keféltek csikóbundáikban megjelennek a nagy nyilvánosság előtt, sokszor nagyobb a nézőseregük, mint egy külföldi filmsztárnak. Ez a nagy nézősereg az úgynevezett sportsmanvilág. Külön szekta az emberiség ezerféle tagozódó világában. Valami fanatikus hit hevíti valamennyit, születésének pillanatától, haláláig. Azt írom, hogy születésének pillanatától. Igen, a sportsman kétszer születik. Először annak rendje és módja szerint, másodszor pedig, amikor először lép a versenytérrre. Sportsmanoknál csak ez a második dátum a fontos. Minden ezt követő esemény eltöri emellett és szerényen beilleszkedik a versenyszézőn eseményeinék sorába. Ezzel kapcsolatban legédesebb, amit egy ízben méhai *Blaskovich* Ernő mondott, amikor beszélgetés sorám a Millenáris kiállítás került szóba:

— Emlékszem, — dörmögte — abban az évben volt, amikor Dandár nyerte a Király-díjat.

*

A KEZDET A Thököly-úton mentem 1912 májusának egyik ragyogó délutánján. Harmadik emeleti voltam, iskolába igyekeztem, valami különóra. Az Aréna-út sarkán ócska kis penztárcát találtam. Rongyos volt, piszkos volt, először nem is akartam felvenni két korona hatvan fillér volt benne.

— A sors keze — gondoltam.

A régi pesti versenyter 111-ik helyének bejárata ott volt szemben a másik oldalon. Hatvan fillér volt a belépődíj. Már a második futamot futották.

— Két koronát a 16-osba! — kiabált egy vézna kis emberke.

— Hogy hívják a 16-ost? — kérdeztem.

— Tábornok.

— Ezzel a névvel csak győzni lehet, — gondoltam és a két koronával betársultam a fogadásba.

A társ már tapasztalt sportsman volt. Megváltotta a ticktet (akkor 5 korona volt a legkisebb tét). Megmutatta kifélemenet a sárga-kék dresszes lovat. Felültetett a korlátra, mondván, hogy nekem biztosan jobb szemem van, figyeljem hát, hogy fut. Mit folytassam. Tábornok nyert. Öt koronára kaptunk 159 fényes ezüst koronát. Mái sem tudom, mi okozhatta, de sehogysem tudtuk kiszámítani, melyikünknek mi jár. Végül is félrevomultunk az egyik sarokba és a harmatos zöld gyepter a koronákat öt egyenlő oszlopba raktuk. Három oszlop volt a társé, kettő pedig az enyém. Az utolsó futamot futották, mire véget ért az osztózkodás.

*

MIKOR hagyja az ember abba? Erre a kérdésre málamnál illetékesebb, a zöld gyepter örök szerelmese: *Heltai* Jenő felel a Magyar Lóversenysport Évkönyve most megjelenő kötetében:

A Derby napján egyik fiatal, kedves újságró kollégám megkérdezte tőlem: — Hány éves korában hagyja abba az ember a lóversenyt?

— *Kedves fiatal barátom nem tudta, hogy ötvenegynéhány év óta járok lóversenyre, de az nem volt tilok számára, hogy öregúr vagyok már, kérdésében ennél fogva volt valami enyhé ingerkedés, de volt valami atyáskodó jóindulat is, valami abból a vállveregető nagylelkűségből, amellyel a bölcs és erős fiatal megengedi, a balga és céltalan öregségnek, hogy egy kis ideig hívságos régi passziójának áldozzon még, emlékeivel játszadozzék és a napon sütkérezve, messziről gyönyörködjék ebben a csodaszép világban, amely immár nem az övé. Ha lelkiismeretes, alapos, komoly ember volnék, azt feleltem volna a kérdésre:*

— *Fiatal barátom, maga nem olvasta Tolstojt és Zolát, Karenin Anna, meg a Nana lóversenyjelenetét. Maga nem tudja, hogy Ambrus Zoltán is írt lóversenyjeleneteket, ahogy Krúdy Gyula, Bródy Sándor, Lovik Károly és sok más magyar író is, nem szólva arról az ezer meg ezer mulatságos és izgalmas angol és francia szindarabról, filmről, regényről, elbeszélésről. — oh, Wallace! — amelynek hősei zoklék, lovak, szerencsés és szerencsétlen játékosok, elszánt családok és nélkülül is elszántabb detektívek. Hányan dolgozták fel a turfról szóló memóriák anekdotikincset, a turf legendáit, hagyományait! Aki egy írótól azt kérdezi, hogy hány éves korában hagyja abba az ember a lóversenyt, az nem tudja, miről van szó! Nem tudja, hogy a lóverseny nemcsak sport, lötenyésztes, lovasnevelés, bookmaker és totalizátorforgalom ügye, nemcsak kilókkal és fontokkal való zsonglorkodás, handicap, tipp, halmozás, befutó; társadalmi esemény. di-vatreví, játék és izgalom, hanem mindez együtt és azonfelül vagy mindent megelőzően, harc, ügyeskedés, szín, mozgás, valóság és jantaszitikum, véletlen és bizonytalanság, diadal, bukás, öröm és keserűség, ezer méter élet, ezerháromszázméter, vagy kétezernégyszázméter élet, két futam közt való élet, vagy egy egész délutánnak az élete, néző, gondolkozó és íróember számára. Nem a szakíró, hanem a költő számára.*

— *Ezt kellett volna felelnem, ha lelkiismeretes, alapos, komoly ember volnék. De mivel nem vagyok az, csak azt feleltem:*

— *So ha!*

Wálogatott Widámság

„A lányom ÓRIÁSI tehetség!”

— Ez a hölgy már harmadszor keresi a főszerkesztő urat! — jelentette a muvészklub komornyikja a kitűnő írónak.

Az író rápillantott a névjegyre. Nem ismerte a nevet.

— Csinos? — kérdezte türelmetlenül, mert várták a rómpartneri.

Erre köhgni kezdett a jó ember.

— Köszönöm, ne is feleljen, — szolt az író és elindult a fogadósza felé.

Szenvedélyesen szerette a fiatalokat, imádta az új tehetségeket. És ez volt a veszte. Minden amatőr, minden ambiciózus műkedvelő hozzáfordult. Ha valakiből nem csinált világsztárt, az egyenesen megsértődött. Ezért sok ellensége szaladgált a városban.

A fogadósobában öreg folyóiratok heverték, mint a fogorvos várószalonjában. Egy képzőművészeti lap mögül idősebb dáma emelkedett fel bizalmaskodó mosollyal.

— Megismertem a fényképeiről főszerkesztő úr. Először is szívből gratulálok!

— Mihez, asszonyom?

— Az új regényéhez. Senki sem tudott volna olyan remek könyvet írni Zrínyi Ilonáról, mint ön.

Nyelt egyet az író. Zrínyi Ilonáról bizony más írta a remek könyvet. Konkurrencse. De nem akart vitatkozni, mert az idő drága és a rőmpartnernek — Isten őrizz! — nem várnak.

— Kovács doktor biztatására jöttem Főszerkesztő úrhoz. Ő mesélte, mennyire tetszik szeretni a fiatalokat...

Az író körülnézett. Hol vannak itt fiatalok? És ki lehet ez a Kovács doktor, aki pont rómiidőben küld a nyakamra ilyen... Kár, hogy az efaíta látogatóra nincs megfelelő magyar szó. Bezzeg a francia milyen pompásan kifejezi: raseur...

— Nem tetszik emlékezni Kovács doktorra? A mester szabóját képviselte egy pörben.

Kínos emlékek. Ki kellene cserélni a portást, ez is mindenkit beemged. Az ember erélyesen felléphetne a háznagynál, de az ember nyole éve nem fizetett tagdíjat.

— Leánykámról van szó, — tért át végül a tárgyra a látogató. — Leánykám író. Tizenkétéves korában Boglaron nyaralt és olyan levelet írt haza, hogy az egész rokonság sírt. Egy évvel később balladát írt a Csöpi kántári haláláról. Versben. Mindenki zokogott.

Kotorászott a retiküljében.

— Költött a kiesike még egy virágregét, három kötetnyi verset, két szindarabot és egy teljes filmscenáriumot Hollywood számára. Az utóbbit nem hoztam magammal, ne tessék

beemged. Az ember erélyesen felléphetne a háznagynál, de az ember nyole éve nem fizetett tagdíjat.

— Kötött a kiesike még egy virágregét, három kötetnyi verset, két szindarabot és egy teljes filmscenáriumot Hollywood számára. Az utóbbit nem hoztam magammal, ne tessék

OPERÁCIÓ A FILMEN

— Ugyan ne izgulj, én már hét képből láttam operálni, de még eddig egyetlen páciense sem halt meg...

gyet a moziba — feleli Arisztid és most nem tudok bemenni.

— Miért?

— Az van kiírva, kéhlek, hogy »Zárt tárgyalás«.

ARISZTID MOZIPROGRAMJA

Arisztid idegesen sétál fel és alá az egyik mozi előtt. Arra jön Tasziló és megkérdezi tőle:

— Mi baj, kéhlek? Olyan idegesnek látszol.

— Vettem egy jegyet a moziba — feleli Arisztid és most nem tudok bemenni.

— Miért?

— Az van kiírva, kéhlek, hogy »Zárt tárgyalás«.

A pumpoló szívére — Beesületszavamra, megadom elsején. — Te kis csacsi, — legyintett Latyi — azt hiszed, babonás vagyok és hiszek a beesületszavamban?

LATYI ÉS A BABONA

Latabár Kálmántól, a kis Latyitól egy este ötpengős rövidlejáratú kölcsönt kért egyik régi megrögzött pumpolója.

— Nem adok, — tért ki az ügylet elől Latabár.

tette a kezét: — Beesületszavamra, megadom elsején. — Te kis csacsi, — legyintett Latyi — azt hiszed, babonás vagyok és hiszek a beesületszavamban?

Színházi Kis Brehm

Balletpatkány és a vén számár

A páva és a verebek

A pöttyajegyhiéna

Dalos pacsiirta

bizalmatlanságnak venni, de ebben a kérdésben Kovács doktor is óvatosságra intett.

— Legokosabb lesz, ha elmegy egy színházi ügynökséghez, — igyekezett szabadulni.

Az asszony felcsattant:

— Ezek összejátszanak Hollywooddal. A Csöpi kanári halálát leánykám filmre is megírta, itt hiteltették az ügynökök és a tavaly viszontlátuk az egész történetet »Oz« címmel, Leánykám ezenkívül tehetséges színész. Tegnap elszavalt »Pihenj a hó alatt« című versét, az egész család könnyezett.

Ebben a családban sokszor úgy szeretnek sírni.

— Bizonyára ez a vers is a kanáriról szolt? — kérdezte az író és esengett a komornyiknak.

— Az ön nagyszerű írói vénája ezt is kitalálta. Leánykám eddig még sem ment színipályára, mert a színpad és film világa, mint mondják, valóságos Sodoma. Ha azonban ön adna pár sort Márkus Lászlóhoz...

— Énekel is a gyerekt?

— Énekel és táncol. De nem ez az igazi ereje. Ő tulajdonképpen festészetben óriási tehetség. Van egy képe »Naplemente Zamárdi feltételes megállóhelyen«. Csuda! Dohnányi azt mondta róla, hogy zseniális!

— A képről?

— A leánykámról. Mert zongorázik is.

Szerencsére belépett a komornyik. Az író katonakorára emlékeztető pattogó hangon vezényelt:

— Lajos, mondja meg az uraknak, hogy oszthatnak. Rögtön jöve!

Kezet nyújtott a zseniális leányzó mamájának, ez azonban nem engedte el a kezét.

— Kártyáznak? A leányom kártyazseni. Ha tud valakit, aki bridztleckét akar venni francia vagy olasz nyelven, nyugodtan ajánlhatja... STELLA ADORJÁN

ALKALMAS HELY

A nem túlságosan jólmenő színház igazgatójához így szolt egy este a színházban egy ismerőse:

— Direktör úr, fontos beszélőnivalóm lenne önnel.

— Parancsoljon.

— De négy szemközt szeretném előadni.

— Négy szemközt? — mondta a direktör. — Akkor jöjjön le a nézőtérre.

IDEÁLIS LÉLEK

A fiatal színművészhez így szolt a héten egy házasságközvetítő:

— Művész úr, egy kitűnő partim volna az ön számára. A hölgynek nincs nagy hozomány, de rendkívül csinos külsővel rendelkezik.

— Nem érdekel, — legyint a színész — én külsőségekre nem adok.

Dán Klári
(Angelo felv.)

Dús és egészséges haj

a **Tarpan** hajcsepp eredménye.
Hogy haja ne hulljon, hogy feje mentes legyen a korpától, fejbőre ne viszessen, erősítse fejbőrét minden reggel 5—6 csepp **Tarpan**-nal

Tarpan

a haj életője!

Nem rontja a frizurát, nem bántja a tartós hullámot és ondulált haját.

2 hónapra elegendő **Tarpan** hajcsepp ára P 3'60

Dr. WANDER GYÁRTMÁNY

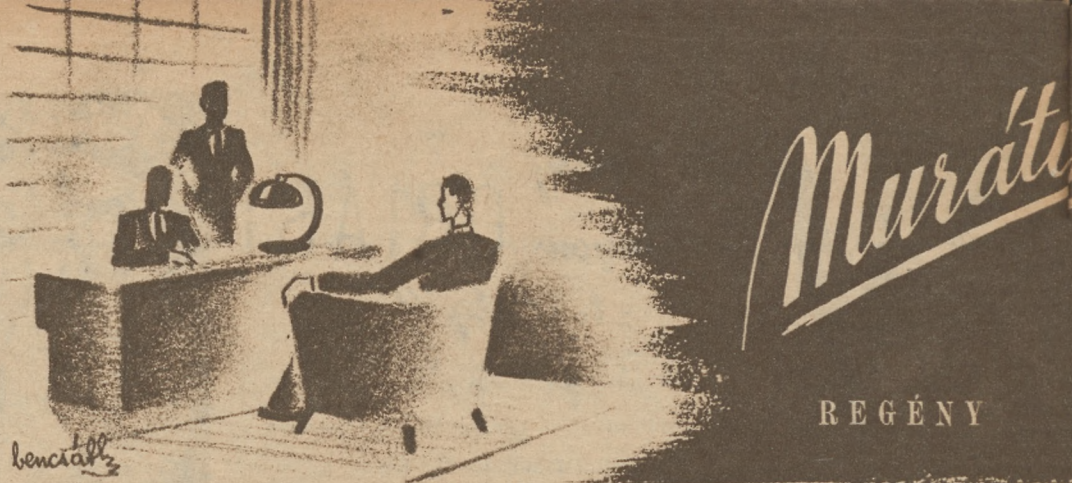
Elzsürkülnek a régi jók,
A kődös égi régiók
És bolond emléklégiók
Lekullanak...

Melhullunk mind a réteken,
Kik fakult álomképeken
És színésznökön, szépeken
Hervadtunk el...

LEgy marad mindig meg nekünk,
Halk, hárfahangú énekünk,
S rideg, kietlen életünk
Után a csend...

KS ha majd egy este ránk talál
A rettegett és várt halál,
A költő csendben szalutál
S nincsen tovább...

Balogh Károly

REGÉNY

AZ ELŐZŐ FOLYTATÁSOK TARTALMA:

Judit és Jávör megismerkednek, de a fiú már első napon lemondja a randevút. Jávör estélyre megy, Judit a barát-nőjével lokálba. Másnap Jávör felhívja Juditot telefonon a hivatalában és randevút beszélnek meg. A Szigetre mennek, ahol Jávör szerelmet vall, de megmondja Juditnak, hogy házasságra nem számíthat, mert neki a karrierje az első.

(Kilencedik folytatás.)

Szinte emelt hangon mondta ezt a nyomorult frázist. Örült, hogy gyáva visszavonulását ilyen korrekt szólamokkal fedezheti.

— De ha én felmentem minden felelősség alól!

— Nem élhetek vissza a jószágával. Ez megzavarná egész életemet, nem tudnék többé nyugodtan dolgozni. Folyton érezném, hogy nemcsak rólam van szó. Nem lennék többé szabad... Maga olyan okos, meg kell ezt értenie!

És teljesen meglepő módon, most ölelte magához Juditot és csókolta meg. Jávör érezte, hogy már teljesen biztosította visszavonulását, viszont legfőbb ideje egy kis gyengédséget mutatni a szegény leánnyal szemben. Hadd lássa, hogy csakugyan szereti, hogy nem érzelmeiről van szó, csupán józan és kényszerű megfontolásokról.

Sajnos azonban, a legintelligensebb leányok okosságának is van határa. Judit majdnem indulatos mozdulattal hártotta el Jávör ölelését.

— Kérem... hagyjon... nem akarom még ezt is... ne legyen olyan, mint a többiek!

— Mit tegyek, hogy megbékítsem, hogy megint jókedvű legyen? Legyen igazságos. Lássa be, hogy igazam van, hogy az én helyemben...

— Nem, ezt ne mondja. En egészen másképpen gondolkodom. Maga engem sem ért, túlságosan tapad ahhoz a szánalmas kis valamihez, amit kive-rekedett magának. Nincs fantáziája, nem mer kockáztatni és ezért fog mindent elveszíteni. Engem is...

— Kérem, ne beszéljen így, ne legyen igazságtalan. Higyje el, nagyon szeretem és kétségbeesem, hogy nem rendelkezem magam felett. Én volnék a legboldogabb, ha feleségül vehetném!

— De nem akar a legboldogabb lenni és nem vesz el! — mosolygott keserűen Judit.

— Haragszik rám? — kérdezte szánalmasan Jávör.

— Nem. Csak kiábrándultam. Nem magából. Az összes férfiakból. Maga jóindulatú, de kétségbeesjtően rövidlátó és gyáva. Fogalma sincsen, hogy mit dobott el...

— Téved. Nagyon jól tudom, hogy milyen nagy szükségem van magára. Nem is akarom elveszíteni. Maradjunk barátok.

— Milyen kényelmes megoldás. Kockázatmentes. Férfitalálmány. Lefoglalni a leány érzéseit, élvezni a gyönyörűséget, hogy van egy fiatal, kellemes partnerünk, aki állandóan rendelkezésünkre áll...

— Miért akar megszegényíteni? Nem érdemlem meg.

Judit megállt és kezét nyújtotta. — Nézze, én azt hiszem, nincs értelme annak, hogy tovább vitatkozzunk. Búcsúzzunk el szépen...

— Hát nem tud megbocsátani? Nagyon kérem, maradjon...

— Nem. Eszemben sincsen megnyugtani a lelkiismeretét. Nem szándékozom úgy elválni, hogy elégedetlen dörzsölje a kezét: ezt remekül elintéztam, nem történt semmi! Hát történt. Nagyon sok történt. Maga még nem is sejti, hogy mennyi. És ne könyörögjön kérem. Nem akarom ilyen ellenszenvesnek látni az utolsó pillanatban...

— Holnap felhívom. Akkorra már nyugodtabban fog itélni. Változatlanul szeretem és kétségbe vagyok esve. Nem is nyugszom bele semmiféle haragba.

Az autóbuzs előttük állt meg és Judit hirtelen mozdulattal felugrott. Jávör megrökönyödve nézett utána. Nagyon rosszul érezte magát. Valami védőbeszédet szeretett volna maga mellett tartani, megnyugtani magát, hogy nem tehetett másképpen. Elvégre egészen szokatlan, erre igazán nem lehetett számítani, hogy úrileány nyílt felszólítást intézzen a férfihez, hogy vegye feleségül. Persze, ez mindenben más, mint a többi leány. Megenged magának ilyen különködéseket. De el kell ismerni, vérlázítóan szép, szenvedélyes, kíváncsatos teremtés. Rémes, mennyire fel volt izgatva. Alig tudta visszafojtani a könnyeit! Nagyon izgalmas érzés ha egy szép leány ennyire szerelmes valakibe.

Jávör idegesen szívta cigarettáját. Ki kell találna valamit. Nem akarja, hogy Judit szenvedjen. De mi az ördögöt csináljon, ha a leány makacsul a házassághoz ragaszkodik? Majd könyvet, meg virágot küld. Így tudta vele, hogy gondol rá. Ez jó flastrom lesz a leány sértett hiúságára.

De nem küldött sem virágot, sem könyvet.

Másnap esütörtök volt és Jávör minden akaraterejét és gondolatát a fizetésemelés megoldására összpontosította. Hallatlanul drukkolt, lámpalá-

SHANGHAI BAR

A SZÍNHÁZI VILÁG SZÓRAKOZÓHELYE

RAGYOGÓ MŰSOR. TÁNC!
ESTE 9 ÓRÁTÓL ÉJJEL 2-IG
HORTHY MIKLÓS-ÚT 60. SZÁM.

Lili:

SZERETNI KEVESEN TUDNAK

zas volt, valósággal kétségbeejtette, hogy ilyen rendkívüli tárgyalásba becsatkozzék az igazgatósággal. Egészen bizonyos, hogy el is ejti ezt a vakmerő tervet, ha az előző napi események nem izgatják fel a végletekig.

Judit szemébe vágta, hogy puha, segítségére szoruló ember. Varga bácsi is effélelet mondott. Az éjszaka alig aludt. Egyre Judittal való szakítása rágódott lelkén. Haragudott magára, úgy érezte, mint aki napsütött dombról hirtelen a mélységbe esszik. Fel akart rázódni. Valamit tenni kell, hogy visszanyerje önérzetét.

Feltétlenül tárgyalni fog az igazgatósággal.

Délelőtt tizenegykor vitte heti jelentését Molnár igazgatóhoz, akinek szobájában ilyenkor bent volt Hévey, a másik direktor is. Olyan sápadt és begyulladt volt, hogy a szája is kiszáradt és alig tudta felolvasni jegyzetét.

Az igazgatók kérdéseket intéztek hozzá, mindenféle részlet iránt érdeklődtek. Jávor örült, hogy húzzák az időt és nem kell még rátérnie a főtémára. Titokban azt kívánta: bár jönne egy előkelő látogató vagy egyéb rendkívüli esemény szólítaná el az igazgatókat, hogy önvád nélkül elodázhathatná a kínosnak ígérkező beszélgetést. Hiszen elsejéig még van elég idő és valójában még nem is nagyon gondolta át, hogyan rukkol ki a kérésével.

De nem történt semmi. Hévey karkötőórájára pillantott, visszaadta Jávor jegyzetét és azt mondta:

— Köszönjük, doktor úr, készen vagyunk!

De Jávor nem állt fel, krárogott, izgett-mozgott, mint aki hosszabb beszédre készül.

— Kíván még valamit? — lepődött meg Molnár.

— Kérem igazgató úr, már régebben szólni akartam, kérem akarom, méltóztassék felemelni fizetésemet! Négy száz pengőt kérek!

Molnár és Hévey egyszerre szörnyedtek el.

— De kérem, az üzleti év derekán jut ilyesmi az eszébe? Majd az év végén beszélhetünk róla, természetesen akkor sem ugorhatunk egyszerre havi száz pengővel. Üzleteink egyáltalában nem mennek olyan jól...

— Kérem, én ehhez ragaszkodom...

— Akkor kénytelenek leszünk megválni egymástól... Csodálom, hogy éppen most jut eszébe emelést kérni, amikor súlyos anyagi kártérítést fizetünk a Spiridon miatt. Egyáltalában a vevők nincsenek túlságosan elragad-

tatva az ön újabb ötleteitől. Még sok mindent kell azokon javítani, hogy tökéletesek legyenek... Örüljön, doktor úr, hogy ön a mi veszélyünkre és kockázatunkra kísérletezhet.

Jávor leforrázva távozott az igazgatói szobából, Erre nem számított. Hogy ilyen kurtán-furesán intézzék el. E pillanatban minden önérzete meghalt. Soha életében nem érezte még magát nyomorultabbul. Persze, nem hallotta, hogy amikor kilépett a szobából, Hévey azt mondta Molnárnak: Miért nem adtál neki huszonöt-harminc-pengős emelést? Még képes csakugyan felmondani!

— Akkor még mindig ráérünk alkuozni vele! Nem szabad az ilyen fiatalokkal éreztetni, hogy nélkülözhetetlenek. Légy nyugodt, ha csakugyan felmond, le fogom szeretni!

Jávor vérig volt sértve. Tisztában volt szakemberi értékével, tudta, hogy az igazgatók megint kifogtak rajta, erőszakosabbak voltak és ismét ők győztek. Megint gyáva és gerinctelen volt. Szemükbe kellett volna vágni, hogy milyen óriási összegeket vágnak zsebre a Spiridonnal, meg a többi készítményével. Azonnal fel kellett volna mondania. Határozottan, félreérthetetlenül...

És ha felmond? Mi lesz azután? Nem olyan könnyű ma új állást kapni. Miből éljen hónapokig, amíg valahol elhelyezkedik? És sehol sem kapna több kezdőfizetést háromszáznál. Akkor meg mi értelme az ugrálásnak? Kár volt szólni. Megtakaríthatta volna ezt a megalázást!

Most minden kellemetlensége eszébe jutott. Judit! Hát tessék! Még csak az hiányzott volna, hogy megkérje a kezét. Szép kis start lett volna a mai kínos pénzügyi kaland. Örültség még csak gondolni is a nőülésre! Örök proletársorsra ítélje magát!

Illetve várjunk, lássuk csak! Hiszen van megoldás! Szolgálhat egy kis meglepetéssel az igazgató uraknak. Megmutathatja nekik, hogy vele mégsem lehet csak úgy félvállról beszélni. Nincsenek megelégedve a készítményeivel? Hát keressenek különben képzett szakembert! Legyek boldog, hogy az ő pénzügkön kísérletezhetem? Hát én elég vakmerő vagyok a saját pénzemen folytatni kísérleteimet.

Csak bátorság és fütyülni mindenki véleményére. Még a Juditra is. Nem szabad érzelmesnek lenni. Csak az boldogulhat, aki keményen, határozottan tud akarni. Hát most az egyszer meg kell mutatni.

Jávor a telefonfülkébe sietett és feltárcsázta Szegőket. Olyan félelmes, elszánt volt, hogy maga is bámúlt és úgy érezte, hogy egy egészen más Jávor doktor áll a telefon előtt és az beszélget Ilucival.

ARWA
Tailor made

az ideális
hernyőselyem harisnya,

mintha a szabó
szabta volna lábra,
minden nőnek
karcsu lesz a bokája

kerje kereskedőjétől

— Maga az, kedves Iluci? Hogy van? Már várta a telefonomat? Ez igazán kedves. Csak be akartam jelenteni, hogy feltétlenül magukkal tartok vasárnap. És nagyon-nagyon örülök, hogy viszont fogom látni!

*

Juditot nem lepte meg, hogy Jávor nem adott többé életjelt magáról. Tudta, hogy mennyire határozatlan, minden kényelmetlenségtől és bonyodalomtól rettegő ember. Hát ennek is vége!

Judit nagyon rossz színben volt. Egyszerre visszavonult mindentől. Minden meghívást visszautasított. Hallani sem akart fiúkról. Mélységes csömör és életunalom lett úrrá rajta. Szegény Barlay mama már majdnem megőrült. Szívesen odaadta volna az életét is, csak segíteni tudott volna. Boldog anyák, akiknek fiúk van! Azok nem tudják, micsoda kálváriát jelent az anyaság!

Végül is annyira erősödött Judit idegessége, hogy orvosi parancsra egyheti szabadságot kellett kérnie a cégtől.

— Sétáljon, járjon a strandra! — mondotta a derék doktor, noha jól tudta, hogy a helyes recept így hangzott volna: tízezer pengő, egy jóképű fiú, keverd a kettőt házassággá és rúzzad fel magad aléltásodból.

(Folytatjuk.)

MINDEN BAJ ELLEN

azonnal tenni kell. Ideges fájdalomok, fejfájás, női gyengélkedés stb. idején kitűnő gyógyszer az 1, 3 és 8 osztás dobozokban minden gyógyszerárban kapható

ALGOCRATINE

Intim Espresso

VII., Erzsébet-kt 36. Kávé, tea, hűsítő italok, sandwickek, saláták, hideg és meleg italok minden időben

ÓRIÁS KERESZTREJTVÉNY — ÓRIÁS DÍJAKKAL

Három héttel ezelőtt kezdődött óriás - keresztrejtvény - pályázatunk, amely hat héten át tart. Minden héten közlünk egy-egy ilyen kitűnő és tartós szórakozást adó keresztrejtvényt, amelyeknek megfejtését a hat hét után, legkésőbb 1941. évi

január hó 30-ig, egyszerre kell beküldeni szerkesztőségünkbe. Mindegyik rejtvénynél csak a nagy betűkkel definiált sorok megfejtését kell beküldeni. Azok között, akik mind a hat keresztrejtvényt hibátlanul megfejtik, a

következő jutalmakat osztjuk ki: Első díj: 100 pengő. Második: 50 pengő. Harmadik-nyolcadik díj: egyenként 25 pengő. A további nyertesek között könyveket, könlvizeket, selyemharisnyákat, stb. osztunk ki, 700 pengő értékben.

4. SZ. REJTVÉNY: OPERA — MEGFEJTÉSÜL BEKÜLDENDŐK A NAGYBETŰS SOROK MEGFEJTÉSEI

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25																																																																																																																																																																	
M	A	Q	Y	A	R	K	I	R	A	L	Y	I	O	P	E	R	A	H	A	Z	F	A	I	L	U	N	I	S																																																																																																																																																													
26	A	L	M	O	S	27	E	D	E	S	E	B	B	28	O	D	A	H	E	L	Y	E	Z	29	D	E	F	O	E																																																																																																																																																												
31	D	A	N	32	A	S	T	33	S	Z	A	L	A	Y	K	A	R	O	L	A	T	34	F	E	H	E	R	35	C																																																																																																																																																												
37	E	N	38	A	S	I	39	P	R	M	R	40	A	M	E	L	L	41	L	E	V	E	42	A	L	M	O	S	43																																																																																																																																																												
44	R	45	M	46	P	A	C	I	Z	N	I	47	P	L	48	N	É	M	E	T	H	49	M	A	R	I	A	50	O																																																																																																																																																												
53	R	U	P	54	L	A	G	S	55	K	L	V	56	R	I	A	N	57	K	Ö	R	I	S	F	A	58	S	D	59																																																																																																																																																												
60	K	E	R	N	61	P	A	R	H	62	L	I	N	N	E	P	M	E	63	N	Z	E	64	E	Z	65	E	Z	66																																																																																																																																																												
67	R	A	D	N	A	I	M	I	K	L	Ö	S	68	K	A	69	A	S	A	B	A	70	R	A	B	O	L	71	72	73	74	75																																																																																																																																																									
76	O	K	77	S	A	R	R	E	A	78	S	Z	A	B	A	D	O	S	B	E	L	A	80	D	E	L	I	L	A	81																																																																																																																																																											
82	M	E	D	E	K	A	N	N	A	83	U	T	84	I	I	Z	85	S	Z	O	N	O	K	O	T	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100	101	102	103	104	105	106	107	108	109	110	111	112	113	114	115	116	117	118	119	120	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	131	132	133	134	135	136	137	138	139	140	141	142	143	144	145	146	147	148	149	150	151	152	153	154	155	156	157	158	159	160	161	162	163	164	165	166	167	168	169	170	171	172	173	174	175	176	177	178	179	180	181	182	183	184	185	186	187	188	189	190	191	192	193	194	195	196	197	198	199	200	201	202	203	204	205	206	207	208	209	210	211	212	213	214	215	216	217	218	219	220	221	222	223	224	225	226	227	228	229	230	231	232	233	234	235	236	237	238	239	240	241	242	243	244	245

VIZSZINTES:

1. A KOMOLY ZENE MAGYAR TEMPLOMA
26. Mosonyi Mihály operája, egy-két esztendeje mutatta be Operaházunk
27. Jobban megvan cukrozva
28. Oda rak
30. A Robinson szerzője
31. Európai nemzet
32. Ag — németül
34. OPERAHÁZUNK PRIMBALLERINÁJA

35. OPERAÉNEKE-SÜNK, TENORISTA (PÁL)
37. Rag
38. Téli sport — névelővel
39. Rámér — mássalhangzói
40. Testrészt — névelővel
41. Olcsó húsnak hig a
43. Aludni szeretne
44. Iskolatípus rövidítése
46. Lovagolni — gyereknyelven
50. A Ludolf-féle szám
51. KIVÁLÓ OPERAÉNEKESNŐNK
53. Mértani test
54. Utolsó, végsők — angolul
55. Fő attrakció

57. Olykor a Balaton jege
58. Fafajta
59. S. D.
60. KIVÁLÓ MAGYAR ZENEÍRÓ ÉS ZENESZERZŐ (AUREL, 1871—1928), 1915—1917-IG AZ OPERA IGAZGATÓJA VOLT
62. Néhány hónap
63. Nagy svéd természetűs
64. Magyar Építészek
65. Nemzeti Zenesz Egyesület
66. Bezár — középső betűi
67. MAGYAR ZENE-SZERZŐ, MÁRKUS LÁSZLÓ ELŐTT AZ OPERA IGAZGATÓJA VOLT

69. Kisasszony röv.
71. királynője (Goldmark leghíresebb operája)
74. Erőszakkal elvesz
76. Magyarázat
77. A Saar-folyó francia neve
78. KIVÁLÓ MAGYAR ZENESZERZŐ, TÖBB OPERÁJÁT MUTATTA BE AZ OPERA
81. Sámson és (Saint-Saëns operája)
82. KIVÁLÓ MAGYAR ÉNEKESNŐ
86. Római szám: 3
87. »A számosan üdvözlök
88. Svéd történetíró és jogtudós (Oszkár, 1846—1900)

89. Mascagni műve
90. Egy nagyopera szerepe
94. Angol Sámuel
96. A szürketaxin olvasható két betű
97. A sósav kémiai jele
98. É. O.
99. A híradók (magyar híradók) készítője
100. Kis csapat
101. Ka párja
102. Budapesti Általános Kör
104. Csodálkozik
106. Bennünket — németül
107. Latin kettősmagánhangzó
108. Tevékeny — németül — (nőnemben)
111. KIVÁLÓ MAGYAR OPERAÉNEKESNŐ

113. szállt a bátorsága
117. Betű kiejtve
118. Beevezett a boldogság
120. Ír költő (Thomas, 1779—1852)
122. A takarékos ember pénzt csak a leg-szükségesebb esetben ...
123. Melyik egyén
124. Orosz lánynev
126. Operaénekes (Pál)
127. LEGNEPSZERÜBB MŰVE A »FARSANGI LAKODALOM«
129. Toll közepe
130. Túlhalad
131. Hirt küld
132. Örmény romváros
133. Kiló és centiméter rövidítése

135. Például Petőfi
»Műlandóság...«
címjű verse
139. A nemet lenni —
segeuge
140. Konyorog
141. K. C. T.
142. Tétlen eset
143. A »raviata« nyitá-
nya? (?)
144. KIVÁLÓ MAGYAR
OPERAÉNEKES
146. Budanovics Maria
névjelle
147. Kiváló magyar ope-
raénekes, tenorista
152. Itt idegen alakja
153. Így kezdődik a já-
tékok
154. Győri — németül
156. Alnyujt
157. Ugy gondolá
158. KIVÁLÓ MAGYAR
HEGEDŰMŰVÉSZ,
PEDAGÓGUS ÉS
ZENESZERZŐ
TÖBB OPERÁJA
AZ OPERA MÜSO-
RÁNAK NAGY
ESEMÉNYE VOLT
159. De
161. AZ OPERA TAG-
JA, TENORISTA
165. »A büvös vadász«
címjű opera zene-
szerzője (ék. hiba)
166. Egy szín francia
neve
167. Lélekzet — németül
169. A nagy mélység
ilyen
170. K. N.
171. Német autómárka
172. Szerszám
173. Rádus
174. Fül — angolul
175. Egszer sem
177. Hamis — idegese-
n
178. A vízszintes 127.
keresztneve
179. Kiváló magyar-
származású karmes-
ter (Artúr, 1855—
1922). 1893—1895-ig
gróf Zichy Géza
meghívására az
Opera igazgatója
volt
180. A finom étel sa-
játja
182. Fókát eszik
184. T. A. I.
186. Napok — angolul
187. Ű — a táviratban
188. ...major
190. A »FRA DIAVO-
LO« CÍMŰ OPERA
ZENESZERZŐJE
191.-aria,
egy híres nagy-
opera ugyancsak
híres áriája
194. Azonos magán-
hangzók
196. Görög szavakban:
át, vele, stb.
198. Nagyon régi idő-
ből való
200. Némafilmsztárnő
(Olive)
201. KIVÁLÓ MAGYAR
OPERAÉNEKES
206. A MAGYAR ZENE
EGY NAGY ELŐ-
ALAKJA, OPERA-
HÁZUNK MÜSO-
RÁBAN ÁLLAN-
DOAN SZEREPEL-
NEK MŰVEI
210. Kiváló magyar
operaénekes
211. A multra vissza-
gondoló
212. Védekezés a himlő
ellen
214. kap az al-
kalmat
216. KIVÁLÓ MAGYAR
OPERAÉNEKES
(ENDRE)
217. No, mi történt?
219. Ékes
222. Sakk fele
224. Válasz fizetve —
röv.
225. Abécé része
225. és szárazon
228. Léva József-
Egyesület
229. Hullani
230. Kitanulja csinját-
biniát
232. Tiltószó
234. EGY HÍRES
OPERA
236. KIVÁLÓ MAGYAR
BALETT-TÁNCOS-
NŐ
240. Sedán mássalhang-
zó
241. Mascagni-opera
242. Deresedni kezd a
haja
243. Városka Velence
közelében
244. Fűszer
245. Római szám: 1003

FÜGGŐLEGES:

- NEMRÉG EL-
HUNYT ZENE-
SZERZŐ ÉS KAR-
NAGY (REZSÓ).
KÉT IZBEN VOLT
AZ OPERA IGAZ-
GÁTOJA
- RESPIGHI-OPERA,
OPERAHÁZUNK
MÜSORDARABJA
- Gamin — mással-
hangzói
- Duplán: játékszer
volt
- Két bé-vel mélyi-
tett a-hang
- Kettő — összeté-
lekben
- Idősebb röv.
- NEVES ZENE-
SZERZŐ
- Kártyalap
- Tanul — angolul
- AZ OPERÁHÁZ
ÉPÍTŐJE
- A Morava mellék-
folyója
- Felesége: Gyula-
ballada hősnője
- Holland sajtóváros
- Ritka — franciául
- Ha eljön
(filmcím)
- Ögörög
- Trentinói városka
(ék. hiba)
- Z. Y.
- Fodor Zoltán név-
jele
- Érre a helyre
- KIVÁLÓ MAGYAR
ZENESZERZŐ.
TÖBB OPERETTJE
ÁLLANDÓ MÜSO-
RÁHÁZUNK OPERA-
HÁZUNKNAK
- Shakespeare-hősnő
(fon.)
- BELLINI-OPERA
- Német kettősma-
gánhangzó
- Állatkerti alkalm-
zatt
- Hangszer
- Szórakozóhely neve
- BARTÓK BÉLA
TÁNCJÁTEKA, AZ
OPERA MÜSORDA-
RABJA
- NEVES sarkkutató
- Elmulasztása egy
időpontnak

42. Vihar — mással-
hangzói
45. Halpete
47. Szigonai
48. NAGYOPERA
49. Zsófia becérése
50. Kartágó népe
52. Kártyadiszó
56. A MAGYAR ZENE
HALHATATLANJA,
A MAGYAR KIRÁ-
LYI OPERÁHÁZ-
BAN ELŐSZÖR
SZENT ERZSEBET
LEGENDAJA CÍMŰ
ORATORIUMÁT
MUTATTÁK BE
1891 SZEPTEMBER
15-ÉN
57. KARNAGY, OPE-
RAHÁZUNK ELSŐ
KARNAGYA
59. Magánénekes
61. A MAGYAR KIRÁ-
LYI OPERÁHÁZ
MEGNYITÁSÁKOR
ENNEK FŐZENÉ-
IGAZGÁTOJA
VOLT, A MAGYAR
ZENESZERZÉS
NAGY BÜSZKE-
SÉGE
62. MASCAGNI HÍRES
OPERAJA
64. Angol lánynev
66. Békaporontyok
68. Részesrag
70. Adélka
72. Hamis
73. KIVÁLÓ MAGYAR
OPERAÉNEKESNŐ
75. Helyhatározószó
76. Nagymama
79. Idegen összetételek-
ben: kettős
80. Az Opera fiatalon
elhunyt művésznője
(Lujza)
81. VILÁGHÍRŰ
MAGYAR ZONGO-
RAMŰVÉSZ ÉS
ZENESZERZŐ, A
TENOR CÍMŰ OPE-
RAJA OPERÁHÁ-
ZUNK MÜSORÁN
SZEREPEL
83. Római szám: 502
84. Hubay Jenő híres
operaja (fon.)
85. Csicsül
91. Arzén kémiai jele
92. Gyógyszer, fejfájás
ellen (fon.) — név-
elővel

95. A MAGYAR KIRÁ-
LYI OPERÁHÁZ
IGAZGÁTOJA
96. Bánat
100. Ruhán található
(női ruhán)
102. Hölgyek viselik
103. Félelmes mitold-
gái óriás
105. Daily
108. Üdvözlégy!
109. Két kacsójába
110. Iparos Egyesület
111. Operaénekesnőnk,
drámai szoprán
112. Római szám: 501
114. Afrikai folyó
115. Bácsi
116. Vissza: Iluska
119. Díszit
121. Nem ily
125. babám, ha
szerelsz!
126. A Operaház tagja,
baritonénekes (San-
dor)
128. Az »-izmuse« hive
(ék. hiba)
134. Felfogott
136. Egyházi diszruha
137. Német folyó
145. Riadozik
146. A MAGYAR ZENE-
SZERZÉS EGYIK
BÜSZKESÉGE,
OPERAHÁZUNK
ELSŐNEK A FÁ-
BÓL PARAGOTT
KIRÁLYFI CÍMŰ
TÁNCJÁTEKÁT
MUTATTA BE 1917
MÁJUS 13-ÁN
147. KIVÁLÓ MAGYAR
OPERAÉNEKES
148. Kőhögő-hang
149. 1919 SZEPTEM-
BERTŐL 1920 JÜ-
NIUSÁIG AZ OPE-
RAHÁZ IGAZGA-
TÓJA VOLT (IFJ.)
150. AZ OPERA TAGJA
151. Enyém — angolul
155. Latin viszonyzó
160. A borítékra ráírja
a címzett nevét és
lakását
162. Előd
163. Polyadék
164. A francia lenni —
segédige
165. KIVÁLÓ MAGYAR
OPERAÉNEKESNŐ

167. Ázsia idegen neve
168. Magyar Altalános
Hitelbank röv.
170. Spáiz
171. Kicsinyítőképző
175. Rája a fát
176. H. I. E.
180. Lafontaine kereszt-
neve
181. Kocma része
183. Port, egy hí-
res kikötőváros
185. Nyelvtani fogalom
187. Ujpesti Torna
Egylet
189. Hosszú ideig
191. Ceglédi Bozsikai-
Társaság
192. Ritka magyar csa-
ládnev
193. Ilyen körülmény is
van (de jaj akkor,
amikor már erre
van szükség)
195. Citált
197. Nagybirejű
199. NAGY OLASZ ZE-
NESZERZŐ, OPE-
RAI OPERÁHÁ-
ZUNKNAK IS AL-
LANDÓ MÜSO-
RÁHÁZAI
202. Zemplén eleje
203. Eötvös Károly név-
jele
204. Giordano-opera
205. Liszt Ferenc leá-
nya, Wagner fele-
sége
207. ÁÁÁ
208. Ypres-ből való
209. Olasz író (Krisztus
élete)
213. Varróeszköz
215. NAGY OLASZ
ZENESZERZŐ
217. Kis lárma
218. Egyszer, egyszerre,
hajdan — angolul
220. Zsazsa fél neve
221. Ragasztóanyag
223. VERDI-OPERA
225. Római szám: 12
227. Z. O. S.
230. Felkilenc (?)
231. Rt. — a franciában
233. Az — németül
235. Római pénz volt
237. T. R.
238. .. garde
239. Kínai név

Svábhegyi Szanatórium

Internacionális nivó. Diéta. Vízkúra.

Penziós ár: P 15.—

DIVATFONALAK Lipótvárosi Fonalkeresk. Rt.

FÜGGÖNY ÉS FÜGGÖNYANYAGOK V. Szent István-körút 25. szám

CALDERONI és TÁRSA

V., Vörösmarty-tér 1
Látcsövek, szemüvegek,
fényképezési készülékek

Szerk... uz

Szerkesztőségi fogadóóra minden nap délből
1 és 2 óra között.

A főszerkesztő fogadóórája: csütörtökön és pénteken
1 és 2 óra között.

Kéziratot, fényképet, rajtot nem adunk vissza és
nem örzünk meg. Csak géppel írt írásokra vála-
szolunk.

*

»Magda.« Kérésére közöljük, hogy a »Magda«
— keresztnevű volt s így nem azonos önnel. —
Jurányi S. A dolog elavult, mert lapunk egy
éve, új formára való átváltásakor, a régi laptól

Őskori gyorshashajtó az Igmándi keserűvíz

nem vett át kéziratokat. — Nem közölhetők: Régi
kérdés; Várlek; Hozzúd; Levél; Óhaj; Tanács;
Megyek az úton; Propaganda; Karácsony estén;
Gondolatok; Búcsú és találkozás. — Anna. Re-
gényeit várjuk. — Kiss G. Stílusa nem nekünk
való. Több szín, könnyedség kell nekünk. —
Sz. Sz. Erzsébet. Az újak közül az ő rök k é
sikerült. Kár, hogy szabadformájú. Jobb szeret-
jük a ritmikus verselést.

HÖLGYEK JELSZAVA:

SZÖVET ÉS SELYEM, VÁSZON ÉS KELENCYE
OLCSÓN KAPHATÓ, EZT EL NE FELEJTSE

KLEIN ANTAL

DIVATHÁZÁBAN, BUDAPEST, KIRÁLY-UTCA 49

»Csik-Rend« ruhák
egyedüli készítője
SZABÓ ADORJÁN, Nagymező-utca 19

HASZNÁLT BUTOR

MÁRIA-U. 43. Részletre is. Hálók 150-től, tele-
hálók 240-től, luxuskivitelben 300-tól. Használt
ebédlők gyönyörű fazónokban 170-től, luxus-
kivitelben 300-tól. Használt kombinált berende-
zések 265, komplett, új kombinált 315-től. Használt
konyhák. Használt berendezéseket veszünk.

BÜTORMAGAZIN

FILM

SZÍNHÁZ

IRODALOM

Képes művészeti hetilap. Megjelenik minden pénteken
Szerkesztő: EGYED ZOLTÁN

Felelős szerkesztő és kiadó: Dr. MOHAROS LAJOS
Kiadja a »Film-Színház-Irodalom« Kft.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: VI., Andrásy-út 45
Postatakarékpénztári csekk számla: 22822

TELEFON: 225-862

Fiókkiadóhivatal: Teréz-körút 2. Telefon: 22-01-02
Egyes szám ára Magyarországon 40 fillér, Német-
országban 45 pfennig, Franciaországban 5 frank,
Olaszországban 2,50 líra, Jugoszláviában 4 dinár,
Szlovákiában 4,5 Ks, Romániában 10 lei, Ameri-
kában 20 cent. Előfizetés Magyarországon egész
évre 16,50, fél évre 8,50, negyedévre 4 pengő 50
fillér, Jugoszláviában 45 dinár, Szlovákiában 50
Ks, Romániában 10 lei, Olaszországban 30 líra,
Angliában 6 shilling, Németországban 5 arany-
márka, Franciaországban 60 frank, Amerikában
2 dollár.

Hirdetések milliméter sora a háromhasábos rész-
ben 60 fillér. Hirdetések elhelyezésére semmiféle
kikötést nem fogadunk el.

Beküldött kéziratot, fényképet, rajtot nem örzünk
meg és nem adunk vissza.

TARKA-BARKA KÖNYVTÁR

FILM
SZÍNHÁZ
IRODALOM

2.
SZÁMÚ
SZELVÉNY

FÉLÉVI ADAG

98 FILLÉR

ALUMINIUMSZÓRÓBAN

HÓFEHÉR FOGAK
PIROS FOGHÚS
ÜDE LEHELLET
FOGKŐÖLDŐ

ÉVI ADAG

P 1.96

DÍSZ SZÓRÓBAN

CSIPETNYIT A NEDVES FOGKEFÉRE

Automenth

FORGALOMBA HOZZA: MIOPHARMA, BUDAPEST, VI.